4/8/2014

"ఆర్య"

దైవవాక్కు

దివ్యచైతన్య చరితల ప్రతుల నుండి
మందమతులగు మనుషుల మేలు కొరకు
పుటల పుటలుగ ప్రభవించి పంచబడిన
దివ్యసందేశ సారాల మెరుపు తళుకు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

ఆగష్టు 2014

విషయసూచిక

N° 1

आर्य

A PHILOSOPHICAL REVIEW

(*English Edition of the "Revue de Grande Synthèse."*)

Editors :

SRI AUROBINDO GHOSE — PAUL & MIRRA RICHARD.

15th August 1914

7, Rue Dupleix, Pondicherry.

INDIA.

MODERN PRESS, PONDICHERRY.

‘ఆర్య’ పత్రికపై ప్రత్యేక సంచిక పరిచయము

వందేళ్ళ క్రింద, 1914 సం. ఆగష్టు 15 న, శ్రీఅరవిందుల 42 వ జన్మదినాన, ‘ఆర్య’ ప్రప్రథమ సంచికతో పాటు దాని అనుబంధ ఫ్రెంచి అనువాద సంచిక Revue de Grande Synthese పాండిచ్చేరి నుండి వెలువడ్డాయి. ఒక సమగ్ర ఆధ్యాత్మిక అనుభవాల సంశ్లేషణాత్మక తాత్విక సమీక్షను పాఠకులకు అందజేయుట దాని ఉద్దేశ్యము

దీనిలోని వ్యాసాలు ప్రధానంగా శ్రీఅరవిందులచే రచింపబడినవి. ఫ్రెంచి అనువాద సంచిక నిర్వహణా బాధ్యత, చందాదారుల వివరాలు, జమాఖర్చుల నియంత్రణ మొదలైనవన్నీ శ్రీమాత చేపట్టారు. ‘ఆర్య’ పాండిచ్చేరిలోని మోడరన్ ప్రెస్ నందు ముద్రించబడి, 7, రూ డు ప్లె క్రింది అంతస్తులోనున్న రిచర్డుగారి గృహం నుండి ప్రచురించబడింది. రూ ఫ్రాంస్వా మార్టిన్లో శ్రీఅరవిందుల నివాసమందున్న గృహపు క్రింది అంతస్తులో ఈ రెండు పత్రికల సంపాదకుని కార్యాలయం ఏర్పాటు చేయ బడింది

ఆరున్నర వత్సరాలు, 1914 సం. ఆగష్టు నుండి 1921 సం. జనవరి వరకు, ‘ఆర్య’ నిరాటంకంగా ప్రతి నెలా వెలువడింది. శ్రీఅరవిందుల విశిష్ట సాహితీ కృతులు, దివ్యజీవనము, వేదరహస్యము, యోగసమన్వయము, గీతావ్యాసములు మొదలగు ప్రముఖ రచనలు, ప్రస్తుతం మనకు పుస్తకరూపంలో లభ్యమయ్యేవి, అన్నీ ఈ పత్రికలో ధారావాహికంగా ప్రచురించబడ్డాయి.

శ్రీఅరవిందులు ఈ లోకానికి, సమస్త మానవాళికి ప్రసాదించిన ఈ అపూర్వ కానుక, ‘ఆర్య’ యొక్క ప్రప్రథమ సంచికావిష్కరణ సందర్భాన్ని, ఈ మాసం అత్యంత కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా పాటిద్దాం.

సంపాదకుడు

'ఆర్య' యొక్క స్వయం నిర్దేశిత లక్ష్యం

'ఆర్య' ఒక స్వచ్ఛమైన తత్వశాస్త్రి పునః పరిశీలన

దాని స్వయం నిర్దేశిత లక్ష్యం ద్వివిధమైనది:

1. సృష్టియొక్క అతి ముఖ్యమైన సమస్యల శాస్త్రీయ అధ్యయనం.
2. ప్రాక్ పశ్చిమదేశాల మానవాళి యొక్క బహువిధ మత సాంప్రదాయలను సామరస్య పూర్వకంగా విశదీకరిస్తూ, వాటిలోని విషయపరిజ్ఞానం యొక్క విస్తారమైన సంకలనాన్ని రూపొందించటం. అందుకొరకు అనుసరించే విధానం యదార్థవాదం; ఒకే కాలంలో హేతుబద్ధంగా సాగేది, అతీతత్వంపై ఆధారపడేది. యథార్థవాదం మేధాపరమైన, శాస్త్రి సమ్మతమైన అనుభవాల, మరియు అంతర్బుద్ధితో అనుబంధమైన అనుభవాల సమ్మేళనం.

ఈ సమీక్షా పత్రిక రేకెత్తించే ప్రేరణలతో ఏర్పాటు గావించబడిన వివిధ సంఘాలకు, సమాజాలకు ఇది ఒక ప్రచార సాధనంగా కూడా ఉపయోగపడుతుంది.

'ఆర్య' ప్రథమ సంచికలోని విషయాలు

అనువాదం: రామినేని సుందరరామయ్య

'ఆర్య' లోని విషయ సంగ్రహం

భవిష్య ఆలోచనా ధారను వ్యక్తం చేస్తూ, దాని చక్కని పునాదిని రూపొందించడానికి దోహదం చేస్తూ, ఉత్తమమైన, అత్యంత ముఖ్యమైన గత ఆలోచనా విధానానికి, భవిష్య ఆలోచనా విధానాన్ని జోడించడం ఆర్య యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం.

CWSA 13:103

ఈ పృథ్వి ప్రాణము, పదార్థము కలిసిన ప్రపంచం. అయితె మనిషి మృగంగాని, మొక్క గాని కాదు. అతడు ఆధ్యాత్మికమైన, ఆలోచనాపరుడైన జీవి. ఈ భూమిపై అతడి ఉనికి తన మృగనమూనాని ఉన్నత ఆశయాలకు ఉన్నత ప్రయోజనాలకు దివ్యమైన పరికరంగా ఉపయోగించటం.

CWSA 13:140

అందువల్ల ఆలోచన యొక్క సమస్య సరైన భావాన్ని, సమగ్రతకు సరైన మార్గాన్ని కనుక్కోవడం; ఆత్మయొక్క సనాతన శాశ్వత సత్యాన్ని పునరుద్ఘాటించి, అది తిరిగి సమస్తాన్ని ఆలింగనం చేసుకుని, వాటిలోకి చొచ్చుకుని, వాటిపై సాధికారత వహించి, మానసిక, భౌతిక జీవితాన్ని మార్చటం. మనిషియొక్క మానసిక, భౌతిక జీవన విధానం తన సంపన్నత, శక్తి వైరుధ్యాల పెంపు ద్వారా ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానాన్ని వ్యక్తపరచడానికి శక్తిని, క్రమశిక్షణను, అభివృద్ధిని తీవ్రమైన విధానాల ద్వారా పెంపొందించడం. అంతేకాక తన బాహ్యజీవితం, తన సమాజం, తన సంస్థల యొక్క ఉద్దేశ్యాలను, పద్ధతులను ప్రగతిశీలంగా పునర్నిమిస్తూ, నూతన విధానంలో క్రమంగా ఆత్మ యొక్క సత్యం వైపు అభివృద్ధి చెందుతూ, వ్యక్తి స్వేచ్ఛ, సాంఘిక ఐక్యతతో కూడిన సమగ్రతను అత్యధిక స్థాయిలో అందించడానికి విధానాలను అన్వేషించడం.

CWSA 13:145-46

'ఆర్య' లో మేము ముందుగా నిర్ధారించుకున్న విషయమేమిటంటే గాఢమైన ఆలోచనతో సమస్య యొక్క తాత్వికపరమైన పునాదులను నిర్దేశించటం. ఈ పునాది లేకుండా వాస్తవమైన, పటిష్ఠమైన, శాశ్వతమైన విలువ కలిగిన ఏ విషయాన్ని ఎంత మాత్రం ప్రతిపాదించలేం అని మేము గట్టిగా అంగీకరించాం. ఈ పునాది లేకుండా, మేము ఏమి చెప్పినా దానికి నిజమైన, పటిష్ఠమైన, శాశ్వతమైన విలువ వుండదు

అని, బహుశా కఠినమైన, దురవగాహమైన ఆలోచనకు అధిక ప్రాధాన్యత నిచ్చామేమోనని కూడా అనుకున్నాం.

CWSA 13:103

(ఆర్యలో) మా ఆలోచన, రాబోతున్న మన నూతన యుగానికి అనువైన ఆలోచనా విధానానికి సహాయకారిగా ఉండే తాత్విక విధానాన్ని సమకూర్చటం. మా ప్రారంభం ఒక నూతన ఆలోచనను ప్రతిపాదిస్తుంది. అది బహుశ ఓ గొప్ప మార్పు వైపు కదులుతున్న మానవజాతిని ఓ నూతన జాతిగా మార్చడానికి కారణం కావచ్చు. ఆలోచించే మనుషులున్న అన్ని దేశాల్లోను ఈ ఆలోచన, ఆశ, భిన్నరూపాల్లో వ్యక్తమౌతున్నది. మన లక్ష్యం ఈ మానవజాతి చేపట్టబోయే ఈ ఉద్యమంలో, ఈ ప్రయత్నంలో మార్గదర్శకంగా ఉంటూ వారికి ఆ జ్ఞానం అందే విధంగా, ఆధ్యాత్మిక, మతపరమైన మరియు ఇతర సత్యాల గురించి అన్వేషణ సాగించడం. ఏ ఆధ్యాత్మిక అనుభవం మరియు సార్వజనీనమైన సత్యాల మీద ఆధారపడి అలాంటి ప్రయత్నం సాగాలో, అదంతా మాకు ఇప్పటికే అందించబడ్డాయి. లేకపోతే మాకు ఆ ప్రయత్నం చేయడానికి ఏ విధమైన హక్కు వుండేది కాదు.

CWSA 13:105

మానవుడు సంపూర్ణ దివ్యత్వంలోకి ఎదగడమే మానవ జీవితం యొక్క నిజమైన ధర్మం. పృథ్విపై అతడి అస్తిత్వం దైవం యొక్క ప్రతిరూపంగా పరివర్తన చెందడమే పరిణామం యొక్క అర్థం. ఇదే 'ఆర్య' ప్రధాన సిద్ధాంతం యొక్క తాత్వికత.

ముందుగా భౌతికేతరమైన ఆధ్యాత్మిక కోణంలో ఆ సిద్ధాంతాన్ని పరిశీలించాలి, ఎందుకంటే తత్వశాస్త్రంలో ఆధ్యాత్మిక సత్యం అన్నింటికి మూలబీజం. అది మిగతావన్నీ ఆధారపడిన లేక రూపుదిద్దుకున్న సార్వత్రిక సత్యాల అంతిమ ప్రకటన. అందుకనే 'ఆర్య' లో మొదటి స్థానం 'దివ్యజీవనం' గ్రంధాని కివ్వబడింది. ఆత్మ, మనసు, జీవితం గురించిన భావాల గురించి, సచ్చిదానందం మరియు ప్రపంచం గురించి, జ్ఞానము మరియు అజ్ఞానం గురించి, పునర్జన్మ మరియు ఆత్మ గురించి, వేదాంతపరంగా వాటి ఆదర్శాలకు ప్రాధాన్యత నిచ్చి, వాటి యొక్క వేదాంతపరమైన స్థాయి నించి ప్రారంభించాం. కాని ప్రజాబాహుళ్యంలో వేదాంతం అంటే జీవితాన్ని తిరస్కరించడం అన్న ధోరణి ప్రాచుర్యం పొంది ప్రాధాన్యత సంతరించుకుందని అనటంలో సందేహం లేదు. ప్రారంభంలో మూలసత్యం నించి మొదలై అంతా

బ్రహ్మం, ఆత్మ అని చెప్పినా, చివరికి ప్రపంచం — బ్రహ్మం కాదని, ఆత్మ కాదని ఒక పరస్పర వైరుధ్య భావనలో వదిలేయడమయింది. దానికి వ్యతిరేకంగా మేము అదే మూలవస్తువుగా తీసుకొని, ఓ సర్వసమగ్ర అద్వైత సిద్ధాంతాన్ని స్థాపన చేయడానికి ప్రయత్నించాం. మనో, ప్రాణ, పదార్థాలు ఆత్మ నుండి ఒక ఆధ్యాత్మిక లేక అతిమనసు ద్వారా, అంటే ఏదైతె ఈ విశ్వ అస్తిత్వానికి నిజమైన ఆలంబనో దాని నుండి ఉద్భవించినవని చూపిస్తూ — మనసును ఆధ్యాత్మిక లేక అతిమనసుగా అభివృద్ధి చెందించుట ద్వారా, మానవుడు ఈ ప్రపంచంలోని ఆత్మ యొక్క అసలైన సత్యాన్ని మరియు జీవితంయొక్క వాస్తవమైన సత్యాన్ని, ఉన్నతమైన ధర్మాన్ని చేరతాడని నిరూపించాము. సచ్చిదానందమే ఆత్మ. దానికి ఈ ప్రపంచానికి మధ్య బాగుచేయలేని పరస్పర వైరుధ్యం లేదు. మనం కేవలం అజ్ఞానంతో ఉన్న కళ్ళతో ఈ ప్రపంచం చూస్తూ ఉంటాం. కాని మనం జ్ఞాననేత్రంతో చూడవలసి ఉంది. పైకి అజ్ఞానంగా కనిపిస్తున్న ఈ పదార్థం అంతర్ముకిళితమైన జ్ఞానమే. పదార్థం తన ముకిళితస్థితి లోంచి బయటకు వచ్చి, అభివృద్ధి చెందుతున్న జ్ఞానంగా తిరిగి తన ఎరుక గల సమగ్రతను పొందడం. ఆ తిరిగి రావడాన్ని సాధించి, ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని మానవ అస్తిత్వంలో అభివ్యక్తిచేయడానికి ఇవ్వబడిన అవకాశమే పునర్జన్మల పరంపర. పాశ్చాత్య దేశాలవారు ఈ పరిణామంలోని తాత్విక సత్యానికి ప్రాధాన్యత నిచ్చినంతగా కాకుండా మేము పరిణామ సత్యాన్ని, ముఖ్యంగా ముకిళితమై పదార్థంలో ఉన్న జీవం, మనసు, మరియు ఆత్మల ప్రగతిశీల అభివ్యక్తిని ఎక్కువగా అంగీకరిస్తాం. ఈ పరిణామం యొక్క పరాకాష్ట ఆధ్యాత్మిక జీవితం, దివ్యజీవనం.

ఈ సత్యాలకు, సనాతన వేదాంతపరమైన సత్యంతో అసంబద్ధత లేదని చూపడం అవసరమయింది. అందువల్ల మేము వేదాంతపరంగా ఈ రెండు ఉపనిషత్తులు, గీత దృక్కోణంలోని వివరణలను దీనిలో చేర్చాం. కాని ఈ వేద కర్మకాండవాదుల చేత, పండితులచేత అస్పష్టం చేయబడింది. అందువల్ల మేము మా వ్యాసపరంపరలో, ప్రారంభంలో ఇప్పటి వరకు, ఆ వేదాంతపరమైన మార్మిక రచనావిధానం, వారి ప్రత్యేక పద్ధతులు, వారు చూపిన సత్యాలు వివరించాం. ఉపనిషత్తులలో నుంచి 'ఈశ' మరియు 'కేన' లను తీసుకున్నాం, సంపూర్ణంగా ఉండటానికి 'తైత్తరీయను'

కూడా కలిపి ఉండాల్సింది, కాని అది దీర్ఘమైనది కావడం వలన చోటు ఎక్కువగా లేనందున చేయలేదు.

ఆత్మసత్యాన్ని జీవిత సత్యం యొక్క అత్యున్నత అతి కష్టతరమైన స్థితికి చేరటానికి, దానిని ఆచరణాత్మకం చేయటానికి, ఆ ఆచరణ దానిని అధి ఆత్మలో పునరుజ్జీవింపజేసి, ఆధ్యాత్మిక జీవితంతో సామరస్యత సాధించగల శక్తివంతమైన సాధనంగా గీతను ఉపయోగించాము. తత్త్వశాస్త్రంయొక్క సత్యం జీవితంలో ఆచరణలో అనుసరించగలిగితే తప్ప, అది కేవలం వట్టి సిద్ధాంతపరమైన విలువను మాత్రమే కలిగి ఉంటుంది. అందువల్ల మేము 'యోగసమన్వయం' లో ఆధ్యాత్మిక స్వీయక్రమశిక్షణలోని వివిధ మార్గాల యొక్క సిద్ధాంతాలు, పద్ధతులపై అవగాహన పొందటానికి, అది మానవుని ఉనికిలో సమగ్ర దివ్యజీవనం సాధ్యపడటానికి ఎలా దారి తీస్తుందో కనుగొనడానికి ప్రయత్నించాము. కాని ఇదంతా వ్యక్తిగతమైన ఆత్మాభివృద్ధి. అందుచేత మొత్తం మానవుల యొక్క సంఘజీవనంలో ఈ ఆదర్శం ఎలా పనిచేయగలదో చూపడం కూడా అవసరమయింది. 'సాంఘికాభివృద్ధికి మానసిక శాస్త్రం' అన్న గ్రంథంలో మానవసంఘ పరిణామంలో ఈ సత్యాలు ఏ విధంగా ఉపయోగపడతాయో సూచించాం. 'ఐడియల్ ఆఫ్ హ్యూమన్ యూనిటి' లో వర్తమానంలో మానవులను మరింత దగ్గరైన ఐక్యతలోకి నడిపిస్తూ, వారి వైఖరిని ప్రశంసిస్తూ, వారు మరింత పటిష్టమైన, వాస్తవమైన ఐక్యతను సాధించడానికి ఏం చేయాలో దాన్ని చూపడానికి ప్రయత్నించాం.

CWSA 13:107-08

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

తయారు చెయ్యవలసినది
సాధారణ మానవుని కాదు; దివ్యమానవుని

'ఆర్య' పత్రిక ప్రారంభం కాగానే పట్టభద్రులు వారికి కావలసింది 'మానవుని రూప కల్పన' అని లేఖలు వ్రాసారు. ఈ విషయంలో నేను నా వంతు కృషి ఇప్పటికే చేసి యున్నాను. ఎవరైనా దీనిని కొనసాగించవచ్చు. ప్రకృతే ఈ దిశగా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పనిచేస్తున్నది. ఒక విధంగా మన దేశంలోనే ఇది కొంత ఆలస్యంగా మొదలైనదని అనుకోవచ్చు.

ఇకపై నేను చేపట్టవలసినది 'సాధారణ' మానవులను తయారు చేయటం కాదు, దివ్యమానవులను రూపొందించడం. నొక్కి వక్కాణించేదేమిటంటే ప్రపంచం ఈ దిశగా పరిణామం చెందటానికి ఇప్పటికే సిద్ధపడుతున్నది. ఏ దేశంలో దీన్ని చేపట్టటం జరిగి విజయవంతమైనా అది మానవాళి కంతటికీ మార్గదర్శకత్వం వహించగలదు.

'ఆర్య' పత్రికలో నేను దర్శించిన ఈ నూతన పరిణామం ఏ పునాదులపై నిర్మితమౌతుందో ఉటంకించాను. దీన్ని సాధించటానికి అవసరమైన యోగం కూడా వివరించాను. నా సందేశాన్ని నేను ఇప్పుడు బహిర్గతం చెయ్యలేను. కాని కఠినమైన, ఉదాసీనమైన రీతిలో రచించినందున ఇది సాధారణ బంగ్లా దేశీయులను ఆకర్షించి ఆశ్చర్యపరచేది కాదని మాత్రం చెప్పగలను. ఆకర్షించే అర్థం అందులో ఉంటుంది. అవగాహన చేసుకోగలిగినవారికి స్పష్టంగానే ఉంటుంది.

ఇందులో మూడు ప్రధానాంశాలు ఉంటాయి.

1. ప్రతి వ్యక్తి త్వరలో రానున్న సత్యయుగాన్ని ఆవిష్కరించగల దివ్యమానవునిగా మారే అవకాశం ఉంటుంది.
2. అటువంటి వ్యక్తులే మానవాళిని ముందుకు నడిపించగలరు.
3. మానవాళిని దివ్యజీవనం వైపు ఆకర్షించి వారికి మార్గదర్శకత్వం చేయగలిగినవారు వారే.

ఈ విషయంలో భారతదేశము — అందునా వంగభూమి — అటువంటి శక్తియుక్తులను కలిగి వున్నది. ఏ శక్తి జర్మనీ దేశాన్ని వక్రమార్గంలో నడిపించిందో అదే శక్తి మన దేశాన్ని సక్రమమైన మార్గంలో ఆధ్యాత్మికత దిశగా నడిపించగలదు. ఇందుకు

ముందుగా మనం పాత ఆలోచనా ధోరణులను మార్చుకోవాలి. ఛాందస భావాలకు స్వస్తి పలకాలి. నూతన ప్రపంచం వైపు దృష్టి సారించాలి. కేవలం పాశ్చాత్య నాగరికతను అనుకరించటం వల్లనే ఇది సిద్ధించదు. బౌద్ధ బిక్షువులు, ఆరామాలు దీన్ని సాధించలేవు. చివరకు 'రామకృష్ణా మిషన్' కూడా శంకరాచార్యుని లేక గౌతమ బుద్ధుని మానవతా విలువలకే, నైతికతకే పెద్ద పీట వేసింది. ఇది ప్రపంచపు గమ్యము కాజాలదు.

ఈ నాటి ప్రపంచం అనేక విపత్తులలో ఉన్నది అని గుర్తు చేసుకోవాలి. మనం అడుగులు జాగ్రత్తగా వేయాల్సి ఉంది. బహుశః ప్రపంచ యుద్ధం త్వరలో ముగింపుకు రావచ్చును. ఒకనాటి చలనరాహిత్యం బీటలు వారుతున్నది. లోనున్న చలనశీలత పరిష్కారం దిశగా అడుగులు వేస్తున్నది. యుద్ధం కొనసాగినంత కాలం అంతా శృంఖలా బద్ధులమే. మార్పు యుద్ధం ముగిశాకే వస్తుంది. అదే అభివృద్ధికి నాంది. దానికై మనం ఆతృతతో ఎదురు చూద్దాము.

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

మతం కాదు, మత ధర్మం కాదు — ఒక బహుముఖ ఆధ్యాత్మిక భావన, ఒక సమగ్ర అనుభవం

ఆ పత్రికా విలేఖరి మొదటిసారి పొరపాటు పడివుంటాడు. అతను 'ఆర్య' పత్రికను చదువలేదు కనుక అతనికి పంపిన భాగాన్ని ఒక మతధర్మానికి చెందిన అంశంగా అభివర్ణించడం సహజమే. 'ఆర్య' లో మతధర్మమంటూ ఏదీ లేదని నొక్కి చెప్తాను. మతపరమైన ధర్మాన్నిగాని, విశ్వాసాన్నిగాని సమర్థించేది లేక పెంపొందించేది లేదు. ఓ పాత లేక కొత్త మతం యొక్క సూక్తులను ధృడపరిచేది, చాటేది లేదు. ఆ భాగం యొక్క సారాంశాన్ని ఒక పాండిత్య విశిష్టతగా వర్ణించుటతో, అతను గురి తప్పాడు. అందులోని బోధన గ్రంథాల నుండి సేకరించబడలేదు. తాత్విక భాషలో వ్రాయబడినప్పటికీ అయోగ్యమైన ఆలోచనపైగాని లేక లాంఛనపరమైన తర్కంపైగాని ఆధారితమైనది కాదు. అది ఒక మూలాధార ఆధ్యాత్మిక అనుభవము. ఏదైతే అస్తిత్వ అభివృద్ధికి క్రియాత్మకంగా తోడ్పడుతుందో, ముప్పై సంవత్సరాల

నిరంతర సాధనతో స్థిరపరచబడి, విస్తరించబడి, వివరాలతో పొందుపరచబడిందో, దానిని వ్యక్తపరుస్తుంది. అందువలన దానిని సవాలు చేయలేరు. మేధాపరమైన ప్రశ్నలతో గాని, తార్కికంగా కాని చెల్లదని రుజువు చేయలేరు. ఒక వేళ సవాలు చేయాలన్నా గడించిన అనుభవానికన్నా ఉన్నతమైన, విస్తృతమైన ఆధ్యాత్మికానుభవం అవసరం. అంతే గాక అది ఉపనిషత్తుల కాలం నుండి, ప్లుటోనియస్, తొలి క్రైస్తవ సన్యాసులు, సూఫీల కాలం నుండి నేటి వరకు యావత్ ప్రపంచంలో వివిధ సాంప్రదాయాలకు చెందిన వందల ఆధ్యాత్మిక అన్వేషకుల అనుభవాలకు (ప్రకటితమైన వానిలో కాదు, వాస్తవంలో) సరితూగుతుంది. అందువలన, దానిని విశ్వం యొక్క సమస్యాత్మకమైన పదబంధపూరణ లాంటి దాని పరిష్కారం కోసం ఆధ్యాత్మికజ్ఞాన సముపార్జనలో ఒక ప్రారంభకుడు చేసే అనుభవశూన్య ప్రయత్నంగా విస్మరించటం అంగీకారయోగ్యం కాదు. అతను ఇచ్చిన వివరణ వలన తెలిందేమిటంటే అతను ఆ భాగంలోని సారాంశాన్ని అసలు అందుకోలేదనీ, ఆ కారణంగా అతనికి ప్రత్యుత్తరం ఇవ్వడం కష్టమయిందని. కారణం, మనసులు కలిసేందుకు ఏకాభిప్రాయం కుదరనప్పుడు, చర్చ ఫలించదు.

CWSA 28:375-76

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: వి. సునీత శేఖర్

అతని ఆకాంక్ష సంతృప్తి పరచబడుతుంది. అందుగు తగినట్లు అతడు తన అర్హతను పెంచుకుంటే, అతనిని 'ఆర్య' చదవడం, ప్రతి రోజు దానిపై ధ్యానించడం కొనసాగించనీయండి. ధ్యానంలో తప్పనిసరిగా అతడు దృష్టి పెట్టాల్సింది మొదట తన ఆకాంక్షపై: 1. తను చదివే మూలసత్యాలు తన ఎరుకలో ఉన్న అనుభవంలో యదార్థమవాలని 2, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం యొక్క ప్రశాంతత, విశాలత్వం, బలం, శాంతి, వెలుగు, ఆనందముల వైపు తన బుద్ధి తెరచుకోవాలని.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

ప్రథమ సంచిక ప్రారంభ వ్యాసం

మానవ ఆశయం

మనిషిలోని దీప్తివంతమైన ఆలోచనల్లో, పూర్వకాలం నుండి ప్రాధాన్యత సంతరించుకున్న అభిప్రాయం, ఒక విధంగా అనివార్యమైనది, అంతిమమైనది — దీర్ఘమైన సందేహాత్మక సమయాలన్నింటిని అధిగమించి నిలబడగలిగేది, వదిలించుకున్నప్పటికీ తిరిగి పునరుత్పన్నమయ్యేది — అతని ఆలోచనాపటిమ అందుకోగలిగినంత ఔన్నత్యాన్ని కూడా కలిగి వుంటుంది. భవిష్యత్తులో, దైవికమైనదేదో సిద్ధిస్తుందనే నమ్మికలోను, పరిపూర్ణత సాధించాలనే ప్రేరణలోను, స్వచ్ఛమైన సత్యం గురించి, శుద్ధమైన పరమానందం గురించి అన్వేషణలోను, గోప్యమైన అమరత్వ స్పృహలోను ఆ అభిప్రాయం స్వయంగా ప్రత్యక్షమవుతుంది. పురాతన మానవ జ్ఞానోదయాలు ఈ నిరంతర ఆకాంక్షకు సాక్షిగా నిలుస్తాయి. సంతృప్తి పొందిన మానవజాతిని మనం చూస్తున్నాము. కాని ప్రకృతి యొక్క బాహ్యలక్షణాల విజయవంతమైన విశ్లేషణ ద్వారా అది సనాతన ఆశయాలను తిరిగి చేరాలనే ప్రయత్నంలో తృప్తి నొందలేదు. జ్ఞానం యొక్క అతి పురాతనమైన లక్షణమే భావికాలంలో సత్ఫలితాన్ని సమకూరుస్తుందనే ఆశకు ఆధారం.

CWSA 22:3-4

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: రామినేని సుందరరామయ్య

నిద్రాణువై వున్న తత్వజ్ఞుడు మొదట పిలుపుకు బయటికి రాలేకపోయాడు (నేను కలకత్తాలో నున్నప్పుడు). కొన్నేళ్ళపాటు పొదిగే ప్రక్రియ కొనసాగిన పిమ్మట, అతను ఒక అగ్నిపర్వత విస్ఫోటనంలా బయల్పడ్డాడు — నేను 'ఆర్య' వ్రాయటం ప్రారంభించగానే.

(CWSA 35:63)

శ్రీఅరవిందులు

'ఆర్య' పత్రిక ద్వితీయ సంవత్సర ప్రచురణకు ప్రణాళిక

ఎప్పుడైతే తన మనుగడకు వినాశకరమైన ఒక మహావిపత్తు (మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం) విరుచుకుపడి అధునాతన ప్రపంచాన్ని ఆవరించిందో అదే సమయంలో ఆ నెలలోనే 'ఆర్య' ఆవిర్భవించింది. విషమమైన కష్టాల గుండా పయనించి తన ప్రథమ వత్సరాన్ని గడిపింది. దురదృష్టవశాత్తు గడచిన ఫిబ్రవరి నెల 1915, నుండి దానికి నిర్దేశకులయిన ఎమ్. పాల్ రిచర్డుకు తిరిగి ఫ్రెంచి సైనికదళంలో చేరవలసిందిగా పిలుపు రావటంతో ఫ్రెంచి భాషా ప్రతిని మేము ఆపివేయవలసిన పరిస్థితులు వచ్చాయి. దానికి బదులుగా ఆంగ్ల 'ఆర్య' పత్రికను అంగీకరించిన మా ఫ్రెంచి చందాదారుల సౌజన్యానికి మేము కృతజ్ఞులం.

మొదటి సంవత్సరంలో పత్రికను దాదాపు పూర్తిగా ఉన్నత వేదాంతానికి, తీవ్రమయిన, క్లిష్టమయన ఆలోచనాసరళికి కేటాయించవలసి వచ్చింది. మా దృష్టిలో ఉన్న గమ్యం సిద్ధించినందున యికపై చదువరులను అంత తీవ్రమయిన సుమారు 64 పేజీల కఠోర మేధా పరిశ్రమ, ప్రయాసకు గురి చేసే హక్కు మాకు లేదని భావించటం జరిగింది. అందువలన తదుపరి సంవత్సరం ఎక్కువ భాగం తక్కువ గంభీరమయిన విషయాలకు కేటాయించి, మరింత జనప్రాచుర్యమైన శైలిలో వ్రాయ దలిచాం. 'ఆర్య' దేనికయితే ప్రాతినిధ్యం వహించి, ఏ ఆధారభూతమయిన వివేచన చుట్టూ కేంద్రీకరించబడి ఉంటుందో ఆ మాదిరిగానే ఇందులోని విషయాలు వేదాంత పునః పరిశీలన నిర్వచన పరిధిలోనే ఉంటాయని వేరే చెప్పవలసిన అవసరం లేదు.

దివ్యజీనవం, యోగసమన్వయం, వేదరహస్యం — యివన్నీ మేము కొనసాగిస్తాము. 'సేకరించిన స్తోత్రాల' బదులుగా 'అత్రి స్తోత్రాలు' (ఋగ్వేదపు 5 వ మండలం) అనువదించి ప్రచురిస్తాం. సామాన్య పాఠకులు వ్యాఖ్యానం లేకుండా వేదమంత్రాలను తెలుసుకుని, అవగాహన చేసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో యిలా చేయటం జరిగింది. ఫ్రెంచి ప్రతి ప్రచురణ నిలిపివేతకు కారణమయిన పరిస్థితులే 'విశ్వగతులు' ప్రచురణ ఆగిపోవటానికి కూడా కారణమయ్యాయి. సంతోషకరమైన విషయమేమిటంటే రచయిత కేంద్ర ఉద్దేశం తెలిసేంతవరకూ దానిని తీసుకు రాగలిగాం — పునః జీవించిన దివ్యప్రేమతో ప్రపంచపు నూతన సృష్టి అనేది ప్రస్తుత ప్రపంచం అనుభవిస్తున్న భయానకమయిన బాధల మధ్యలో నిలిచిన మానవుడి విశ్వాసానికి తగిన కారణమదే.

ఏది ఉత్తమమైనదో, దేనిని విసిరివేయాలో తెలిసిన దైవసంకల్పం లేకుండా మన పరిమితమయిన దృష్టితో ఆశించే ఏ మానవ కార్యమూ పూర్తి కాదు. ఆ దైవ సంకల్పమే మా శ్రమ ఫలితానికీ, పత్రిక కొనసాగటానికి దోహదం చేస్తుందని విశ్వసిస్తూ 'ఆర్య' పత్రిక మొదటి సంవత్సరాన్ని ముగిస్తూ, రెండవ సంవత్సరం వేగవంతమై మనం కోరుకునే సౌభాగ్యవంతమయిన మహా ప్రపంచపు మార్పును అందిస్తుందనే ఆకాంక్షతో వేచి ఉందాం. కనిపించే దుష్టత్వం నుండి ఎల్లప్పుడూ సాధ్యమయినంత ఎక్కువ మంచిని సాధించే ఆ 'శక్తి' ఈ భయానకమయిన కూలిపోయే పాత ప్రపంచం నుండి ఉన్నత లక్షణాలైన ప్రేమ, జ్ఞానం, ఏకత్వాల విజయంతో ఒక సరికొత్త ప్రపంచాన్ని సృజించి — మానవజాతి తన అంతిమ గమ్యం వైపు ముందడుగు వేసి — మానవులలో ఆత్మ యొక్క చైతన్యమయమయిన ఏకత్వం, దివ్యత్వాన్ని తెస్తుందని ఆశిద్దాం.

CWSA 13: 101-02

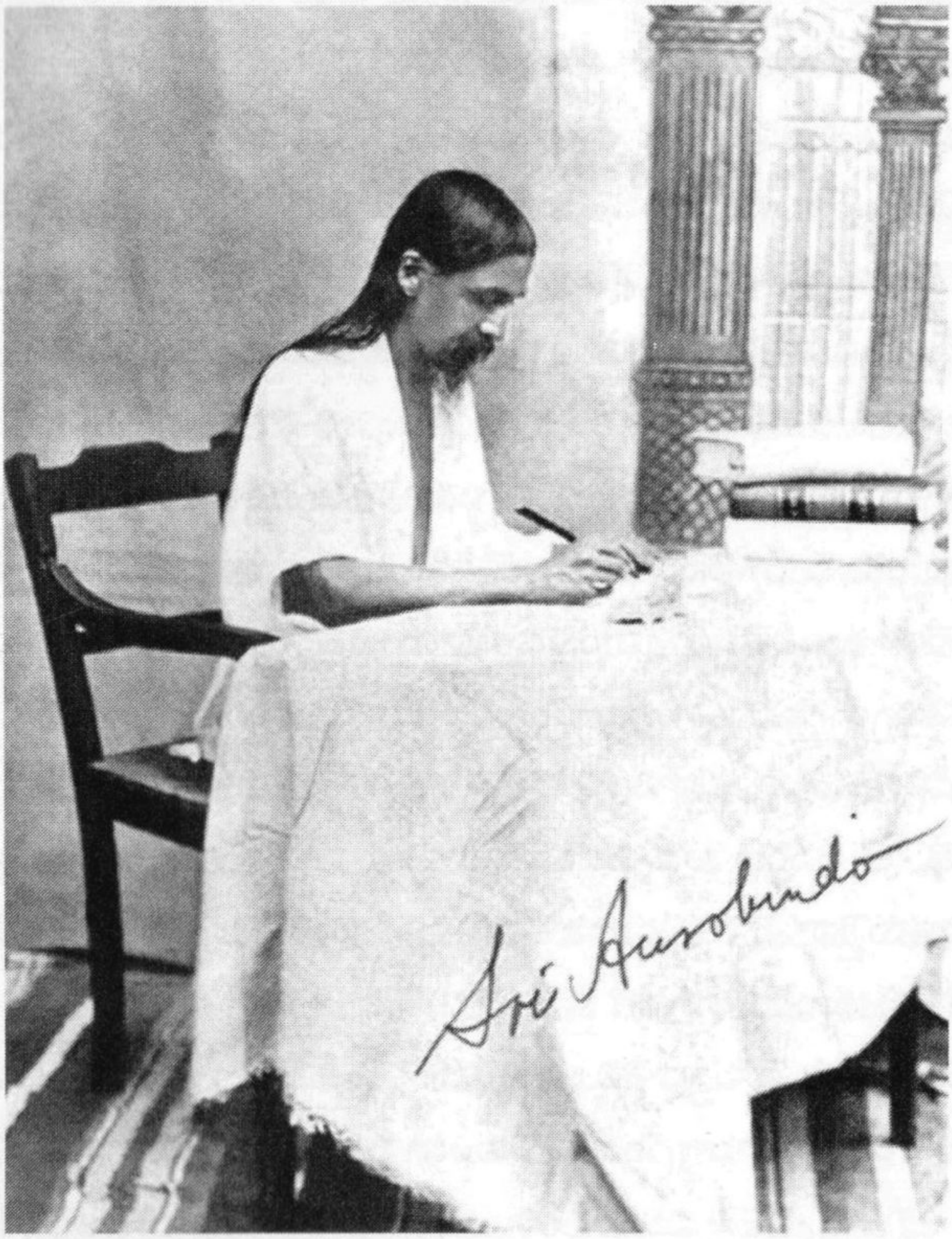
శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

పదే పదే స్ఫూర్తి తన మెరుపు పాదాలతో
సర్వం వీక్షించగల శిఖరాల నుండి దూతికలా
అతని నిశ్శబ్ద మస్తిష్కపు లోగిలి దాటివచ్చి
నిగూఢ సత్యాల లయబద్ధ అనుభూతిని తెస్తుంది.
మర్త్య స్వరానికి అతీతంగా ఒక గీతం పలికింది
దివ్యానందపు స్వర్ణ కోశం నుండా అన్నట్లు
వెలుగుల సంతోషమో, ఆకస్మిక దర్శనా మోదమో
పరవశించే అమృత మంత్రపు హర్షాతిరేకం
శూన్య పాత్రవంటి అతని హృదయంలోకి ధారలై కురిసింది.

శ్రీఅరవిందులు (సావిత్రి 38 వ పుట)

అనువాదం: సరోజా ప్రసాద్

ద్రష్ట గంభీర హృదయుడు, నిగూఢ రహస్యముల దివ్యప్రభువు, చిమ్ము పరమాత్మ హృదయజనిత అతీంద్రియప్రేమ ఊట, ఏ పాదములు నడయాడని దారులు వారెరుగుదురు. మహా అవధిని లంఘించు మెరుపులవాణులు, వివేకసంద్రాల అగ్నిజ్వాలల-అలలు. స్వర్గతీరాల ముంచెత్తి తడుపునాతని అపరిమేయ ఆత్మ. తలపులు అగ్నిస్ఫోటములు,తొలగించుచు దాటిపోవు మానవాంధకారములు, మహా ప్రకాశగ్రంథ ప్రభవములు దేవతల ధవళ నక్షత్ర-లేఖనములు అవనీతలమందలి నిరాశాదృక్కుల బాలల కివ్వబడిన పుట వెంబడి పుట

CWSA 2:677

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ఆర్యను వ్రాసిన విధానం

నేను వ్రాయడానికి ఏ పరిశ్రమా చేయలేదు. నేను కేవలం ఉన్నతోన్నతమైన ఆధిపత్య శక్తిని పనిచేయ నిచ్చాను, అది పనిచేయనప్పుడు, నేను ఏ ప్రయత్నాలూ చేయలేదు. పూర్వం మేథస్సుతోటి పనిచేసే రోజులలో కొన్నిసార్లు నేను విషయాల మీద ఒత్తిడి చేసేవాడిని, కాని నేను యోగం ద్వారా పద్యకవిత్వం, వచనకవిత్వం వ్రాయడం అభివృద్ధి చేసిన తరువాత మాత్రం కాదు. నేను ఇది కూడా నీకు గుర్తు చేయాలను కుంటున్నాను, నేను 'ఆర్య' వ్రాస్తున్నప్పుడూ, నేను ఉత్తరాలు లేదా సమాధానాలు వ్రాస్తున్నప్పుడు కూడా నేనెప్పుడూ ఆలోచించడం లేదా భావాలు వ్యక్తం చేయాలను కోవడం లేదా మంచిశైలిలో వ్రాయడానికి ప్రయత్నించడం చేయలేదు. అదంతా నిశ్శబ్దమనస్సులో పైనుంచి అప్పటికప్పుడు తయారయి రూపుదిద్దుకుని వచ్చినదానినే వ్రాసేవాడిని. నేను వ్రాసినదానిని సరిదిద్దుతున్నప్పుడు కూడా అంతే, అదీ ఎందువల్ల జరిగేదంటే, ఆ సవరణ అదే పద్ధతిలో రావడం మూలంగానే. అటువంటప్పుడు అల్ప పరిశ్రమకైనా చోటెక్కడుంది లేదా "నేను చేసే గొప్ప పరిశ్రమలకు" సైతం అవకాశం ఎక్కడుంది? అవునా?

దయచేసి నేను చెప్పేదానిని అర్థం చేసుకో, అతిమేథస్సు (కేవలం అతిమనస్సు మాత్రమే కాదు) ఏ బాహ్యప్రేరణా లేకుండా పనిచేసే స్వయంచాలక క్షేత్రం.

CWSA 27:216-17

ఒక ప్రశాంతత లేక నిశ్శబ్దం దన్నుగా నిలవటం కాని లేదా పనిచేయటం కాని చేస్తుంది — అనే విషయం నాకు తెలుసు, అదే నేను పొంది ఉన్నాను — దానికి ఋజువు, పూర్తి నిశ్శబ్దం పొందిన మనస్సు నుంచే నేను నాలుగు నెలలు వందే మాతరం సంపాదకత్వం నెరపాను, 'ఆర్య' లో ఆరున్నర సంపుటాలు వ్రాశాను. ఇక నేను వ్రాసిన ఉత్తరాలు, సందేశాలు మొదలైనవాటిని గురించి చెప్పనే అక్కర లేదు.

CWSA 28:150

నేను 'ఆర్య' లో వ్రాస్తున్నప్పుడు, నేను మనస్సుకు ఊర్ధ్వమనోదృక్పథాన్ని

చేర్చుతూ, దానిని మానసిక పరిభాషలో పెడుతూ వచ్చాను, అందువలననే కొన్ని మారులు తర్కాన్ని ఉపయోగించవలసి వచ్చింది. ఎందువల్లనంటే అటువంటి పనిలో — మేధస్సుకూ, అతిమేధస్సుకూ మధ్యవర్తిత్వం నెరపేటప్పుడు — తర్కానికీ చోటుంది. పూర్తిగా మానసికమగు తాత్త్వికరచనలలో మాదిరిగా దానికి ఉన్నటువంటి ప్రముఖ స్థానం ఇక్కడ అది పొందకపోయినప్పటికీ మాయావాది తనకు తానుగా తన దృక్పథాన్ని ఋజువు చేయాలని లేదా తన అనుభవాన్ని తీవ్రమైనటువంటి తార్కిక నిర్దుష్టతతో చెప్పాలని శ్రమిస్తాడు. మాయను వివరణాత్మకంగా చెప్పబోయినప్పుడు మాత్రం, అతడు ప్రకృతిని పరిశీలించే వైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్త వలెనే, సార్వజనీనమైన మార్మికతను తన భావాలలో కూర్చడం, వ్యవస్థీకరించడం మాత్రం చేయగలడే కాని అంతకు మించి ఏమాత్రం కాదు. అతడు భ్రమాత్మకమైనటువంటి ఆతని మార్మికమగు మాయ ఏ విధంగా లేక ఎందుకు ఉనికిలోకి వచ్చిందో వివరించి చెప్పలేడు. అతడు కేవలం, "నిజమే, కాని అది అక్కడ ఉన్నది" అని మాత్రం చెప్తాడు.

సహజంగానే అది అక్కడ ఉంది. కాని ప్రశ్న ఇది, మొదట, "అది ఏమిటి? వాస్తవానికి అది భ్రాంతిపూర్వకమైన ఆధిపత్యశక్తి తప్ప మరేమీ కాదా లేక దానిని గురించిన మాయావాది భావం తప్పిదమగు దృక్పథమా, అపరిపూర్ణ మానసిక జ్ఞానమా, బహుశా కేవలం దానికదే భ్రాంతియా?". తరువాతి ప్రశ్న, "ఈ భ్రాంతి అనేది దివ్యచైతన్యం లేదా అతిచైతన్యం వశంలోని ఉన్నతోన్నత ఏకైక ఆధిపత్య శక్తియా".

CWSA 35:248

ప్రశ్న: మీరు 'X' ప్రజలు మిమ్మలను తాత్త్వికుడని పిలిచినా మీరెప్పుడూ తత్త్వశాస్త్రమును అభ్యసించలేదని వ్రాశారు. అలా అయినట్లయితే, మీరు 'ఆర్య' లో ఎంత తాత్త్వికతను వ్రాశారో ప్రపంచంలో కల్లా గొప్ప తత్త్వవేత్త కూడా ఆ విధంగా వ్రాస్తాడని ఊహించలేం. నా ఉద్దేశం నవ్య మహాసత్యమును కిందికి తీసుకురావడం గురించి కాదు, కాని దానిని వ్యక్తపరచటంలోని సామర్థ్యం, మేధస్సూ మరియు తర్కంతో హేతుబద్ధంగానూ, వాదనతోనూ తీర్చిదిద్దిన పద్ధతి.

నా తాత్త్వికతలో చాలా తక్కువ తర్కవాదం ఉంది — కేవలం ఊహాత్మకమైన

వాదనతో పూర్తిగా భావాత్మకమైన పదాలతో అతీత భౌతిక విషయాల సైద్ధాంతికుడు తన ముగింపు పర్యవసానాలకు ప్రయత్నించే విధంగా నేను వ్రాసినదానిలో లేదు. అందులో ఉన్న విషయం, సర్వం హేతుబద్ధంగా కలిసి ఐక్యమైపోయే రీతిలో బహుముఖాల విభిన్న జ్ఞానవిభాగాలను సామరస్యపరచడం, కాని అది హేతువాదనా పటిమతో చేయబడలేదు. అదంతా పరస్పర సంబంధాలనూ, క్రమానుగతంగా వచ్చే జ్ఞానాన్నీ స్పష్టంగా దర్శించడం ద్వారా చేయబడింది.

CWSA 35:65-66

శ్రీఅరవిందులు

'ఆర్య' పత్రిక గురించి దిలీప్‌కుమార్ రాయ్ అనే శిష్యునికి శ్రీఅరవిందుల వివరణ

తాత్వికతా! నేను నమ్మకంగా చెప్పేదేమంటే నేను ఎప్పటికీ, ఎప్పటికీ, ఎప్పటికీ తాత్త్వికుడను కాదు — నేను తాత్త్వికతను వ్రాశానంటే దాని కథాకమామిషు వేరే ఉంది. నేను యోగం ఆచరించక ముందు, పాండిచ్చేరి రావడానికి ముందు తత్త్వ శాస్త్రాన్ని గురించి నాకు తెలిసింది చాలా అల్పం — నేను కవిని, రాజకీయవేత్తను, కాని తత్త్వవేత్తను కాదు! నేను దానిని ఏ విధంగా చేయగలిగాను? మొదటగా, రిచర్డ్ తాత్త్విక సమీక్షలో సహకరించమనే ప్రతిపాదన తీసుకువచ్చాడు — నా సిద్ధాంతం ప్రకారం యోగి దేనినైనా చేయగలడు కాబట్టి, నేను దానిని ఏ మాత్రం తిరస్కరించలేకపోయాను: తరువాత అతడు యుద్ధానికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది, నన్ను పీకల దాకా కష్టాలలో పడవేశాడు, నెలకు 64 పుటల తాత్త్వికతను సొంతంగా, ఏకాంతంగా నాకు నేనే వ్రాయవలసి వచ్చింది. రెండవ విషయం, నేను పరిశీలించి, ప్రతిదినం యోగాలో తెలుసుకున్నదానిని నేను కేవలం మేధోపరంగా వ్రాయవలసి రావడం, అంతే, ఏ ప్రేరణా లేక స్వయంచలితంగా, అది తాత్త్వికతైపోయింది. కాని అదంతా తత్త్వవేత్తనై కాదు1

CWSA 35:70

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

'ఆర్య' ను అర్థం చేసుకోడంలో కష్టానికి కారణం

'ఆర్య' పై కూడ అదే ఫిర్యాదు ఉన్నది. ప్రజలు దాని నర్థం చేసుకోలేరు... తన చదువుకంత ప్రాధాన్యం, ఆలోచన ఇవ్వాలని ఎవరనుకుంటారు?

ఈ సందర్భంగా, చాలా కాలం నుండి నా పరిశీలనలో ఉన్న ఒకటి రెండు అంశాలు మీకు చెప్పనీయండి. నా నమ్మక మేమంటే, ఇండియా బలహీనతకు ముఖ్యకారణం, దాని అణచివేత, దారిద్ర్యం. ఆధ్యాత్మికత లేక మతధర్మం లోపించడం కాదు. దాని ఆలోచనా శక్తి తగ్గడం; ఎక్కడ జ్ఞానం పుట్టిందో అక్కడ అజ్ఞానం వ్యాపించడమే. ప్రతి చోట నేను చూస్తున్నా, ఆలోచించడానికి ఒక అసమర్థత లేదా అయిష్టతను, ఒక ఆలోచనా-భయాన్ని. మధ్యయుగంలో ఇది సరి కావచ్చు, కాని ఇప్పుడు, ఈ దృక్పథం, ఒక పతనానికి చిహ్నం. మధ్య యుగం ఒక రాత్రి; కాని అది అజ్ఞానానికి ఒక గెలుపు రోజు. ఈ ఆధునిక ప్రపంచంలో జ్ఞానిదే గెలుపు కాలం. ఎవరైతే ఎక్కువ ఆలోచించి, శోధించి, కష్టపడి, లోనికి చొచ్చుకొని, ప్రపంచ సత్యాన్ని నేర్చుకోగలరో వారే పొందుతారు, ఎక్కువ శక్తిని.

మన నాగరికత, వెనుక నిలబడిన నిల్వ నీరులా అయింది. మన మతం, బాహ్య కట్టుబాట్లకు పుట్టినిల్లైంది, మన ఆధ్యాత్మికత, మసకబారిన వెలుగయింది. లేదా మత్తుతరంగం అయింది. ఇలానే విషయాలు కొనసాగితే, ఇండియాకు శాశ్వత విముక్తి అసంభవం.

(*బెంగాలీ రచనలు*, పుటలు 369-71)

బెంగాల్‌కు 'ఆర్య' లో ఏ ప్రత్యేకత కనబడకపోవడం విచారించతగ్గది, కాని ఆశ్చర్యం కాదు. బెంగాల్ మేధస్సు, ఈ రసాయన మాత్రలు ఘాటైన మసాలా దినుసుల వంటి ఆలోచనలతో ఎంత విసిగిపోయిందంటే, గాఢమైనది, సమృద్ధమైనది, ఏదీ దానికి అరుగదు.

అంతే గాక, ఇండియా ప్రజలు, ఒకరిని అనుసరించి చెప్పిన భావాలకు మాత్రమే అలవాటుపడ్డారు. అందరికి పరియం ఉన్న పాతభావాలు, ఆరు తత్త్వశాస్త్రాలు, పతంజలి మొదలైనవారివి. జీవితం గురించి ఏవైనా కొత్త భావాలు, ఆలోచనలు, యోగం, వారి అంచనాలను తారుమారు చేస్తాయి. అవి అర్థం కావు వారికి.

'ఆర్య' లో భావము, పాఠకుని నుండి నిశితమైన ఆలోచనను కోరుతుంది.

అది అతనిని ఆలోచించి అర్థం చేసుకోవడం అనే కష్టం నుండి మినహాయించదు. ప్రజల బుద్ధి చాలా కాలం నుండి అలవాటు పడింది, — ఆలోచన అనే కష్టం నుండి, విడవడి వుండటానికి. ఎలా కాలక్షేపం చేయాలో. బుద్ధిని ఏలా వాడాలో వారు మరిచిపోయారు.

ప్రస్తుతానికి ఎంతవరకైతే ప్రజలు యోగా అభ్యసిస్తూ, చదివి లాభపడ్తారో, అంతవరకు ఏమీ ఫర్వాలేదు. 'ఆర్య' ఒక కొత్త తత్వాన్ని, కొత్త యోగ విధానాన్ని చూపుతుంది. ఏదైన కొత్తది ప్రజలచే వినబడగల్గడానికి కొంత సమయం పడ్తుంది. కాని నిజానికి, ఇదంతా పాతదే, మళ్లీ తేబడింది. ఎంత పాతది అంటే, అంతా మరిచిపోబడింది. ఎవరైతే దీనిని ఆచరించి, అనుభవం పొందుతారో, వారే మొదట దీని నర్థం చేసికోగలరు. ఒక విధంగా, ఇదే మంచిది. ఎందుకంటె, ఇది ఉద్దేశించబడింది ప్రజల జీవితాలను మార్చేందుకు, కేవలం వారి మేధస్సును తృప్తిపర్చేందుకు కాదు.

CWSA 36:224

వ్యక్తిగత సాధన, అనుభవమే పునాదులుగా గల ఒక ఆధ్యాత్మిక తత్త్వశాస్త్రి ధ్యేయ విశదీకరణమే 'ఆర్య'. ఆధ్యాత్మిక విషయాలను అన్ని కోణాల నుండి ఆలోచించని బుద్ధులకు ఇది ఉద్దేశించబడలేదు.

'ఆర్య' ను అర్థం చేసుకుందుకు తప్పనిసరిగా ప్రతివానికి వుండవలసింది,

1. తగినంతగా శిక్షణ పొంది, అభివృద్ధిపర్చబడిన మేధస్సు, లేదా
2. అనుభవాన్ని ఆలోచనలో పెట్టే సమర్థతో కూడిన అనుభవ పునాది.

CWSA 35:86

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: యస్. వై. సోమయాజులు

అమృతకు శ్రీఅరవిందుల మార్గనిర్దేశనం

అమృత మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షకు సమాయత్తమగుచున్నాడు. అతడు 'లైఫ్ డివైన్' అనే గ్రంథానికి నాంది ప్రస్తావన లాంటి 'ఆర్య' మ్యాగజైన్‌లో ప్రచురించిన ప్రథమ వ్యాసాన్ని చూడటం తటస్థించింది. అతడు తనలోనే మందస్వరంలో చదవ నారంభించాడు.

"ఆ వ్యాసాన్ని పదే పదే చదివాను. గొప్ప ఆలోచనలు గొప్ప పదాలలో ఇమిడి వున్నాయి. నా కేమాత్రం అర్థం కాలేదు! అయినా చదవటానికి ఇంపుగా వుంది. మళ్ళీ చదివాను. నేను చదివింది నాలో ఎవరో అర్థం చేసుకుంటున్నట్లుగా అనిపించింది.

చదవటం ఆహ్లాదంగా వుంది. కాని ఏమి అర్థం కావటం లేదు" అని అమృత బిడియపడుతూ చేసిన వ్యాఖ్యానానికి శ్రీఅరివిందుల వారిచ్చిన సమాధానం: "ఒక్కసారే అర్థం చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. చదువుతూపోవటమే. చదవటంలో ఆనందం పొందితే ఆపనవసరం లేదు." అది ఒక మంత్రం. మంత్రశక్తి ఆ రచనలలో నింపబడింది. దాని అర్థం నిర్నిరోధంగా అంతరాత్మ మూలాలకు అందుతుంది.

'మనసు పెట్టి చదవ ప్రయత్నించె
పరిపూర్ణ సత్యం అవగతం కాకున్నా వెలుగుజాడలు కన్పట్టె
అపుడు సత్యశోధనకు అంతరంగంలో నిశ్శబ్దం ఆవరించె
ఆత్మలోని అంతర్వాణిని తాకె
లయబద్ధంగా ఆ పలుకును పదే పదే పలికె
భావం, దర్శనం, అనుభూతి, అర్థం, దైహిక ఆత్మకు
పలుకకనే పట్టువడె
అమితానందం, అమృతత్వమార్పు కలిగె
శ్రోతకు ఆ వాణి పదభంగిమ అర్థమయ్యె
అందలి భావం విదితమయ్యె' 1

On The Mother, p. 119
1 Savitri p. 375)

కె. ఆర్. శ్రీనివాస అయ్యంగార్
అనువాదం: ఆకుల కృష్ణ

అవసరమైన సంయోజనం

('ఆర్య' ప్రథమ సంచికలోని 'ఈ మాసపు ప్రశ్న')

ప్రశ్న: వర్తమాన కాలానికి అవసరమైన సంయోజనం ఏమిటి?

నిస్పందేహంగా అది మనిషికి చెందినదే. అతని శక్తిసామర్థ్యాల సంయోజనమే అతని ప్రశాంతతకప అనుకూలమైన స్థితి. వాటి మధ్య నున్న పరస్పర భావైక్యత, సహాయ సహకారత ఆతని పరిపూర్ణతా సిద్ధికి తోడ్పడతాయి. వాటి మధ్య సమన్వయ లోపం ఆతని స్వయంవృద్ధిని కుంటుపరుస్తుంది. వాటి మధ్య వైరభావం ఆతని అస్తిత్వ ప్రకృతిలో అలజడిని రేకెత్తిస్తుంది.

వర్తమాన కాలం ప్రత్యేక లక్షణమేమిటంటే, కారణానికి, నమ్మకానికి మధ్య, తార్కికంగా ఆలోచించే మనసుకి అతంర్బుద్ధితో గ్రహించే హృదయానికి మధ్య, వేర్పాటు చోటు చేసుకోవటం. మొదట్లో వాటి మధ్య వైరభావం ఏర్పడటంతో, తీవ్ర అంతరంగ సంఘర్షణ, నమ్మకం వమ్ము కావటం, సంశయం తీరకపోవటం లాంటి గడ్డు సమస్యలు తలెత్తటం. కాని ఇప్పుడు వాటి మధ్య ఏర్పడిన వేర్పాటు విపరీత ధోరణులను సృష్టించింది. వాటి మధ్య పొడసూపిన పరస్పర తిరస్కార భావన మానవ సంపన్నతను హరించి వేసింది. ఒక వైపు వ్యతిరేకాత్మకమైన, వినాశకర మైన తప్పుల నన్వేషించే మానసిక లక్షణం, మరొక వైపు స్వచ్ఛమైన అంతర్బుద్ధికి ఊహాజనిత మానవ వైఖరికి మధ్య స్వాప్నికంగా ఏర్పడిన వ్యతిరేకత సృష్టించిన మేధాపరమైన నిష్ప్రయోజక దురభిమానం, ఇందుకు కారణం.

అయినప్పటికీ, ఒక యదార్థమైన వేర్పాటు సాధ్యపడదు. అంతర్బుద్ధి, విశ్వాసం లేకుండా విజ్ఞానశాస్త్రం అడుగైనా కదలలేదు. అంతే కాదు, నేడు ఆ స్థితి ఒక కల గానే మిగిలిపోయింది. మతం తనను తాను ప్రగాఢ సత్యాల మేధాపరమైన ప్రకటనలతో సమర్థించు కోలేకపోతే — అవి అంత సరిపోకపోయినప్పటికి — క్షణమాత్రమైనా విలువ లేదు. నేడు, మతం తన ప్రచారసాధనాలను ప్రత్యర్థి భాండాగారం నుండి పుచ్చుకోవటం, మనం చూస్తున్నాము. అయితే, మతాల మధ్య పరస్పర అపార్థాలు తొలగిపోయి, జాతికి సమగ్ర స్వయంవృద్ధి యొక్క పూర్వస్థితి సమకూరాలంటే, ఒక ఉన్నతమైన, సఖ్యతను సమకూర్చే విశిష్ట సత్యం యొక్క సరైన సంయోజనం సమకూరాలి.

అనంతరం, ప్రారంభ సూచకంగా, మతపరమైన అభిలాషకు, విజ్ఞానశాస్త్రపరమైన నైపుణ్యతకు మధ్య సంయోజనం కుదరాలి. పర్యవసానంగా కలిగే పురోగతిలో అంతఃసత్త యొక్క సమగ్రత కూడా సమకూరాలి. దివ్యప్రేమ మరియు జ్ఞానం, భక్తుని ఆనందం మరియు బ్రహ్మజ్ఞాని యొక్క దివ్యశాస్త్ర పరిజ్ఞానం మధ్యన ఐక్యత చోటు చేసుకోవాలి. వాటిలోని ఆనంద పారవశ్యత పొందుటలోనో లేక వాటి అన్వేషణలోనో పాటించే కఠోర నియమపాలన వలన తొలగిపోయే లక్షణమున్న జీవిత పరిపూర్ణతను తిరిగి వశపరచుకోవాలి.

హృదయము, మనసు రెండూ ఒకే ఒక సార్వత్రికమైన దివ్యసత్యం. హృదయంలేని మనసుకాని, మనసులేని హృదయంకాని మానవునికి ఆదర్శప్రాయం కాదు. అలాగే ఎలాంటి పరిపూర్ణత అయినా ఫలవంతం కానిదే యదార్థమైనది యోగ్యమైనది కాదు. అంతరంగంలో ఒక సమగ్రమైన దివ్యసంయోజనం చోటు చేసుకోవాలి, అయినా తత్ఫలితంగా ఒక మార్పు చెందిన ప్రపంచం, ఉదాత్తమైన ఆదర్శాలు, సుఖసంతోషాలతో సంతృప్తి నొందిన మానజాతి వర్థిల్లాలి.

CWSA 12:439-40

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

ధ్యానం

('ఆర్య' మూడవ ప్రచురణలో 'ఈ మాసపు ప్రశ్న' కు ఇచ్చిన సమాధానం నుండి సంగ్రహించబడినది)

ధ్యానం వల్ల అవిరామంగా ఏవేవో ఆలోచనలతో తిరుగుతున్న మనస్సుని సరిచేయ వచ్చు — ఒక వ్యాయామ శిక్షకుడిలా తన శక్తులన్నింటిని పొదుపుచేసి తను కోరుకున్న జ్ఞానాన్ని పొందడానికి క్రమశిక్షణతో మెలగడానికి, అపసరమయిన దాని మీద స్థిరంగా నిలిపి ఉంచగలిగే శిక్షణ మాదిరి. సాధారణ జీవితంలో మనుషులిలాగే చేస్తూ ఉంటారు. కాని మనిషి ప్రకృతి ఇంతకంటె ఉన్నత స్థాయిలో పనిచెయ్యడానికి యోగసాధనలో ధ్యానం తోడ్పడుతుంది, దాని సంపూర్ణ సాధ్యతల వరకు తీసుకుపోతుంది. మనస్సు ప్రకాశవంతమై ఒకే వస్తువు మీద ఆలోచన స్థిరపడేలా చేసే యదార్థాన్ని పరిగణనలోకి

తీసుకుంటుంది. తద్వారా సాధారణ చైతన్యంలో ప్రతిక్రియని జాగృతం చేస్తుంది. అది ఆ వస్తువుని గూర్చిన తన జ్ఞానాన్ని దానిలో నింపడం ద్వార మనస్సుని సంతృప్తిపరుస్తూ ముందుకు పోతుంది. లేదా కనీసం దానిలో కేంద్రీకృతమైన లేదా అవసరమయిన సత్యాన్ని తెలియజేస్తుంది. మనం కూడా ఒక శక్తివంతమైన ప్రతిక్రియలో జాగృతమవుతాం. అది మనం దేనిమీద ధ్యానం చేస్తున్నామో దాని మీద ఆధిపత్యం సాధించడానికి, దానిని సృష్టించడానికి, అది మనలో చురుగ్గా పనిచెయ్యడానికి దోహదం చేస్తుంది. ఆ విధంగా మన మనస్సుని దివ్యప్రేమ మీద లగ్నం చేసి, మనం ఆ సూత్రం యొక్క జ్ఞానానికి, దాని ప్రక్రియలకి దగ్గర కాగలుగుతాం, దానితో అనుబంధం పెట్టుకోగలుగుతాం. దాన్ని మనలో సృష్టించుకుంటాం, దాని ధర్మాన్ని హృదయం మీద, ఇంద్రియాల మీద ఆపాదించుకోగలుగుతాం.

CWSA 13:445-46

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

'ఆర్య' పద వైశిష్ట్యత

('ఆర్య' మాసపత్రిక 2 వ సంచిక నుండి సేకరించిన 'ఆ మాసపు ప్రశ్న')

ప్రశ్న: 'ఆర్య' పేరుకున్న విశిష్టత ఏమిటి?

అనేక దృక్కోణాల నుండి ఈ ప్రశ్నను సంధించారు. చాలామంది యూరపు పాఠకులకు మన మాసపత్రిక అట్టపై, తమ మనోవృత్తిని బట్టి ఆకర్షణీయంగా లేక వికర్షణీయంగా కన్పించే ఈ పేరు ఒక చిత్రకార లిపిగా కన్పించవచ్చు. భారతీయులకు ఆ పదం సుపరిచితమే. కాని వాళ్ళ తాత ముత్తాతలకు ఆ పదంలో కన్పించిన విశిష్టత వీళ్లకు తెలియదు. పాశ్చాత్య భాషాశాస్త్రం దానిని, ఒక జాతిని తెలిపే పదంగా భిన్న ఊహాగానాలు, భిన్న విలువలను తెలుపడాని కవకాశ మిచ్చే, తెలియని ఒక మానవరాశిని తెలిపే సంకేతంగా మార్చివేసింది. భాషాశాస్త్రవేత్తలలో గూడా కొంత మంది ఆ పదాన్ని ఉపయోగించడం మొదలుపెట్టినపుడు, ఒక జాతి భేదాన్ని తెలిపే దానిగా గాక, ఒక సంస్కృతి భేదాన్ని తెలిపే పదంగా ఉపయోగించారని ఇప్పుడు

గుర్తించ మొదలుపెట్టారు. ఎందుచేతనంటే తమకు తాముగా ఆంతరిక, బాహ్య వ్యవహారం, ఆదర్శం, ఆకాంక్షలకు సంబంధించి ఒక ప్రత్యేక సంస్కృతిని స్వీకరించి అనుజీవించినవారు ఆర్యులు అని వేదంలో ఉంది. భగవంతుని స్వభావం వైపు సాగే మర్త్యుల పెనగులాటలో వారికి తోడ్పడే ఆదిభౌతికశక్తులు ఆర్యుల దేవుళ్ళు. ఆదికాలంలో నాటి మానవజాతి ఉన్నత ఆకాంక్ష లన్నింటినీ, దాని ఉదాత్త మతపరమైన ప్రవృత్తి సంతతినీ, దాని అత్యధిక ఆదర్శవంతమైన ఇచ్ఛాశక్తు లన్నింటినీ ఈ ఒక్క పదంలో నిక్షిప్తంచేసారు.

తరువాతి కాలంలో ఒక ప్రత్యేక నైతిక, సాంఘిక ఆదర్శాన్నీ, నియమనిష్ఠల జీవితాన్నీ, నిష్కపట, సౌజన్య, సౌశీల్య, ముక్కుసూటిగా వ్యవహరించే, ధైర్యముగల, సౌమ్యత, పరిశుద్ధత, మానవత్వం, కరుణ, బలహీనుల రక్షణ, ఔదార్యత, సాంఘిక ధర్మాచరణ, జ్ఞానపిపాస, జ్ఞానులు పండితుల యెడల గౌరవం, సాంఘిక విధుల నిర్వహణా సామర్థ్యాలను 'ఆర్య' పదం వ్యక్తం చేసేది. బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, ఉభయుల ఆదర్శం అది. ఈ ఆదర్శం నుండి ప్రక్కదారి పట్టిన ప్రతిదానినీ, నైచ్యత వైపు, హైన్యం వైపు, అజ్ఞానం వైపు, అనాగరికమైనదాని వైపు, క్రూరమైనదాని వైపు లేదా అనృతం వైపు మొగ్గేదానినంతా అనార్యమని చెప్పారు. ఇంతకంటె ఘనచరిత్ర గలిగిన మరో పదమేదీ మానవభాషలో లేదు.

తులనాత్మక భాషాధ్యయనం జరిగిన తొలినాళ్ళలో చరిత్రకు ముందున్న ప్రజల భాషాచరిత్ర, మాటల చరిత్రలో మేధావులు అన్వేషణ జరిపినపుడు, 'ఆర్య' అనే పదం 'అర్' అనే మూలం నుంచి వచ్చిందని భావించారు. 'అర్' అంటే నాగలి, దున్ను. వేదకాలం నాటి ఆర్యులను, వాయవ్య ప్రాంతంలో, వ్యవసాయాన్ని కాదని, పశుకాపరులుగా, వేటగాళ్ళుగా వుండిపోయిన తమ జ్ఞాతుల నుండి విడివడి పోయినపుడు వాళ్ళను అలా వ్యవసాయదారులు లేక నాగలికి, దున్నడానికి సంబంధం కలవాళ్ళు అని తెలియజేయడానికి ఆర్యులు అని పిలిచేవారు. ఈ చాతుర్యమైన ఊహను బలపరచే ఆధారమేదీ లేదు, కాని ఒక అర్థంలో మనం దాని ఉత్పత్తి అర్థాన్ని ఆమోదించవచ్చు. పరమాత్మ, తన కోసమంటూ తయారుచేసి యిచ్చిన, బాహ్య, ఆంతర — బీడుభూమని కాదు, బీజాలు మొలకెత్తని భూమనీ కాదు — సుక్షేత్రం నుండి పూర్తి పంటను పొందడానికి సేద్యం చేస్తాడు, దానివల్ల అతడు ఆర్యుడనబడతాడు.

'ఆర్య' అనే పదం కేవలం జాతిని తెలిపే పదమే అయితే అందులో నుండి బహుశా ఉత్పన్నమయ్యే అర్థం బలం, లేక పరాక్రమం. 'అర్' అంటే పోరాట పటిమ, గ్రీకుల యుద్ధదేవత 'ఆరెస్' అంటే వీరుడు, లేదా యోధుడు, ఒక పక్షాన 'అరెటీ' అంటే గుణవంతుడు, లాటిన్ భాష లోని 'విర్టస్' అర్థాన్ని స్ఫురింప జేసేదిగా, మొదట భౌతిక బలం, ధైర్యం తరువాత నైతిక శక్తి, ఘనతను తెలియజేస్తుంది. ఈ అర్థాన్ని మనం ఒప్పుకోవచ్చు. 'ఉదాత్త, గంభీర ప్రజ్ఞానాన్ని సాధించుకొనడానికి పోరాడుతాం, అందుచేత మమ్మల్ని వీర యోధులని జనం పిలుస్తారు'. ప్రజ్ఞానంలో, అత్యుత్తమమైనదానిని, అత్యుదాత్తమైనదానిని, అత్యంత తేజోమయమైనదానిని, అత్యంత దివ్యమైనదానిని వరించడం, దానిని గూర్చిన జ్ఞానాన్ని పొందడం అనే అర్థం కూడా యీ పదంలో యిమిడి వుంది. అది సమస్త వస్తువుల గూర్చిన జ్ఞానం. అంటే సమస్తంలోనూ సమంగా నివసించ కోరుకున్న విశ్వజనీన దైవం నిమిత్తం, పైకి యెంత నికృష్టంగా కన్పించినా, వికారంగా వున్నా లేదా అజ్ఞానాంధకారంగా ఉన్న అన్నిటి యందు దయ చూపించాలి, అన్నింటిని గౌరవించాలి అన్న జ్ఞానం అని కూడా దానర్థం. కాని యుక్త కర్మకు సంబంధించిన ధర్మాన్ని యెంచుకోవాలి. ఏది దైవత్వాన్ని దాచి వుంచుతున్నదో దాని కంటె, దైవత్వాన్ని వ్యక్తపరచేదానికి ప్రాధాన్యత నివ్వడం అన్న మాట. ఈ యెంపిక ఒక యుద్ధం, ఒక సంఘర్షణే. దాన్ని తేలికగా యెంచుకోలేం, తేలికగా అమలుపరచలేం.

అలా యెన్నుకొన్న వారెవరైనా, దైవం అనే పర్వతం పైకి అంచెలంచెలుగా యెగబ్రాక కాంక్షించే వారెవరైనా, దేనికీ భయపడక, యే ఆటంకంతోనూ లేక వైఫల్యంతోనూ ఆగిపోరు, వారి బుద్ధికి మించి యెంతో విశాలమైనది గావడం వల్ల, ఆ వైశాల్యతను చూచి కుంచించుకుపోరు, తమ ఆత్మశక్తి కన్న యెంతో ఉన్నతమైనది గనుక ఆ ఉన్నతిని చూచి, అది తమ శక్తి, ధైర్యాన్ని కన్న యెంతో గొప్పది గనుక ఆ గొప్పదనానికి వారు కుంచించుకుపోరు. ఎందుచేతనంటే అతడు ఆర్యుడు, దివ్యయోధుడు, విజేత, ఉదాత్త పురుషుడు, అరిస్టోనస్ గీత చెప్పిన శ్రేష్టుడు. బాగా లోతుకు పోయి దాని సహజసిద్ధమైన, ప్రాథమిక అర్థాన్ని గనుక మనం వెలికి తీస్తే, 'ఆర్య' అంటే కృషి, లేదా ఉవ్వెత్తున యెగసిపడడం, అధిగమించడం.

మానవ పురోగతిని, బాహ్యంలోనూ, అంతరంలోనూ వ్యతిరేకించి నిలిచేదాని సంతతితోనూ పోరాడి జయించేవాడు ఆర్యుడు. ఆతని స్వభావపు ప్రథమ ధర్మం

స్వ ను జయించడం. తన దేహాన్ని, భువిని జయించి మించువాడు ఆర్యుడు. సామాన్య మానవుడిలా వాటి మందకొడితనాన్ని, జడతను, నిర్జీవ నిత్య నైమిత్తికాలను, తామసిక పరిమితులను అంగీకరించనివాడు ఆర్యుడు. ప్రాణాన్ని, ప్రాణ ఊర్జాలను అధిగమించువాడు ఆర్యుడు. వాటి తీవ్ర వాంఛలకు, వేడుకోళ్ళకు, అవి తనపై పెత్తనం చెలాయించడానికి లేదా వాటి రాజసిక ఆదేశాలకు ఊడిగం చేయ నిరాకరించే వాడు ఆర్యుడు. మనస్సును, మనస్సు అలవాట్లను అధిగమించువాడు ఆర్యుడు. అజ్ఞానపు గూటిలో, వారసత్వంగా సంక్రమించిన దురభిమానాలలో, ఆచారాలలో, హాస పరిహాస భావాలలో చిక్కుకొననివాడు ఆర్యుడు. కాని యెలా అన్వేషించి, యెంచుకోవాలో తెలిసి, దృఢమైన, బలమైన సంకల్పంతో వుంటూనే, పెద్దబుద్ధి, సౌమ్యబుద్ధిని కూడా కలిగి వున్నవాడు ఆర్యుడు. ప్రతిదాని యందు సత్యాన్ని, ప్రతిదానియందు ధర్మాన్ని, ప్రతిదానియందు ఔన్నత్యాన్నీ, స్వేచ్ఛను అన్వేషించు వాడు ఆర్యుడు.

స్వ ను జయించడంలో అతని లక్ష్యం ఆత్మ-సిద్ధి. కాబట్టి అతను జయించినదాని నతడు నాశనం చేయడు, కాని దానిని ఉన్నతీకరిస్తాడు, సఫలం చేస్తాడు. తనకు దేహాన్ని, ప్రాణాన్ని, మనస్సును యిచ్చినది యిప్పుడేమై వున్నాయో ఆ స్థితి కంటె ఉన్నత స్థితిని వాటికి కట్టబెట్టడం అతనికి తెలుసు. అందుకని వాటి కతీతంగా పోయి, వాటి నధిగమించి, వాటి పరిమితులను తిరస్కరించి, అవి యివ్వజూపే లేక యిస్తున్న ఆనందాలను తిరస్కరించాలనీ అతనికి తెలుసు. సర్వోన్నతమైనది, ప్రపంచంలో విలువ లేనిదేదో కాదు, ఇచట అధికాధికంగా వ్యక్తమౌతూ — ఒక దైవేచ్ఛ, దైవచేతన, దైవప్రేమ, దైవ ఆనందం, నిమ్నజీవితపు అవధుల ద్వారా తనను తాను, తనపైన స్వీకరించగల పరిసరాలపైన గ్రుమ్మరించుకొంటున్నదని — వ్యక్తం చేసుకొంటున్నదని తెలుసుకొంటాడు. దాని కతడు సేవకుడు, ప్రేమికుడు, అన్వేషి. దానిని పొందినపుడు, దాని నతడు కర్మ, ప్రేమ, ఆనందం, జ్ఞానాలలో మానవజాతిపై గ్రుమ్మరిస్తాడు. ఎందుకనంటే ఆర్యు డెప్పుచూ ఒక యోధుడే, కృషీవలుడే. ఉన్నతోన్నతమైనదానికై అన్వేషించండంలో గాని, లేదా దానిని సేవించ డంలోగాని, యెట్టి మానసిక, దైహిక శ్రమనైనను లెక్కజేయడు. ఏ కష్టాన్నుండి తప్పించుకు పారిపోడు, అలసట పేరుతో పని మానుకోడు. తనలోనూ ప్రపంచంలోనూ

పొందబోయే ఆ సామ్రాజ్యానికై సదా పోరాడుతుంటాడు ఆర్యుడు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు.

ఈ మధ్య తలెత్తిన ఆర్యుల దండయాత్ర సిద్ధాంతం దేనిని ప్రాతిపదికగా చేసుకొని తయారైందో, దానికి సంబంధించి, వేదంలో ఉన్న సూచనలు పరిణామంలో చాలా అల్పమైనవి, పట్టించుకోదగినంతటివి గావు. అటువంటి దురాక్రమణ యేదైనా జరిగిందనే ప్రస్తావన ఎక్కడా లేదు. పెద్దదిగా చేసి చెప్పే ఆర్యులు, అనార్యులు మధ్య ఉన్న భేదవాదం కూడా, జాతిపరమైన భేదంలో కన్నా సంస్కృతీపరమైన భేదంలో ఉన్న ఋజువుల మీద ఆధారపడి తయారైనదే. ఋక్కుల భాష, ఒక ప్రత్యేక ఆరాధనా విధానం — దివ్య వెలుగు, దివ్య వెలుగు శక్తులు, 'సత్యం' సంస్కృతి మీద ఆధారపడిన స్వయంశిక్షణ — లేక ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతిని, ఋతం, అమృతం లను ఆర్యులను వేరుచేసి చూపే చిహ్నమని స్పష్టంగా యెత్తి చూపుతుంది. ఏ విధమైన జాతిభేదాన్ని తెలిపే, ఆధారపడదగిన సూచనెక్కడా వేదంలో లేదు.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. వి. రావు

'ఆర్య' పత్రికలో ప్రచురితమైన కొన్ని అంశాలపై శ్రీఅరవిందుల వ్యాఖ్యలు

వేదరహస్యము

వేదరహస్యము అనే శీర్షికతో ఋగ్వేదముపై ఒక కొత్త దృక్పథం 'ఆర్య' లో ప్రచురించబడుతున్నది. వేదానికి సరైన అర్థం ఆధ్యాత్మికమైనదనీ, అది చాలా గంభీరమైనది, రహస్యమైనది కాబట్టి దాన్ని ప్రతీకలతో, సంకేతార్థాలతో, రూపాలంకారాలతో, యజ్ఞయాగాదులలో వాడే వివిధ పలుకుబడులతో కప్పబడివున్నదనే దృక్పథంతోనే ఇందులోని అనువాదాలు జరిగాయి. సాధారణ వ్యక్తులకు అది అగమ్యగోచరంగా ఉన్నప్పటికీ వేదాధ్యాయులకు మాత్రం అది పారదర్శకమై దానిలో దాగిన పరమ సత్యం యొక్క వివిధాంగాలనూ తేటతెల్లం చేస్తుంది. మనం ఆ

ప్రతిరూపాల వెనుక దాగిన ఆధ్యాత్మిక భావార్థాన్ని గమనించాలి. మనం గనుక ఆ దేవతల రహస్య నామాలను, వారి వారి విధులను, ఆ సంకేత పదాల భావాలను, గోవు, అశ్వ, సోమరసం మొదలైనవాటి అర్థాలను, దైత్యులు, రాక్షసుల చేష్టలను వాటి అంతరార్థాలను, అక్కడి ఉపమానాలను, ఇతిహాసాల ఆవశ్యకతలను కనుక్కోగలిగితే వేదాల విశిష్టత దాని ప్రాముఖ్యత చాలా వరకు అర్థమవుతుంది. అయితే దాని యదార్థమైన అంతరార్థం సాధన వల్ల ప్రత్యేక జ్ఞానంవల్ల గానీ బోధ పడదు. సాధన లేకుండా కేవలం వేదాలు వల్లె వేసినంతన మాత్రాన ఏమీ తెలియదు. (బెంగాలీ రచనలు, పుట. 42)

దివ్యజీవనము

యదార్థవాద అద్వైతం, మాయావాద అద్వైతం రెండూ సాధ్యమే. 'దివ్యజీవనం' లోని వేదాంతం అటువంటి యదార్థవాద అద్వైతమే. సత్యము అభివ్యక్తమవటమే ప్రపంచం కాబట్టి అదే వాస్తవము. వాస్తవికత అపరిమితము, అనంతము అయిన దైవము. అదే శాశ్వతుడు, దివ్య చైతన్యశక్తి, దివ్యానంద స్వరూపము. భగవంతుడు తన శక్తితో ప్రపంచాన్ని సృష్టించాడు. ఇంకా చెప్పాలంటే తనలోనే ఈ అనంత రూపాన్ని అభివ్యక్తీకరించాడు. కానీ ఈ పదార్థమయ జగత్తులోనో లేక దానికి ఆధారభూతమైనదానిలోనో, అంటే ఆయన తనకు పూర్తి వ్యతిరేకంగా కనబడే అచేతనత్వం, జడత్వం, అసత్తులలోనో గుప్తమై యున్నాడు. దాన్నే మనం నేడు నిశ్చేతనత్వం అంటున్నాము; అదే తన నిశ్చేతన శక్తి నుండి ఈ పదార్థమయ జగత్తును సృష్టి చేసిందని చెప్తున్నాము. అయితే ఇది బాహ్యదృష్టి. రహస్య జ్ఞానం పనిచేయడం వల్లనే ఈ ఏర్పాట్లన్నీ జరిగాయని చివరకు గ్రహిస్తాము. ఒక శూన్య నిశ్చేతనలో గుప్తంగా ఉన్న ఆ దైవమే మొదట పదార్థంగా, తర్వాత జీవముగా, ఆ తర్వాత మనస్సుగా, చివరకు ఆత్మగా ప్రభవించినట్లు తెలుస్తుంది. నిశ్చేతనా శక్తిగా ఉండి సృష్టి జరుపుతున్నట్లు కనబడే ఆ శక్తి నిజానికి భగవంతుడి చైతన్యశక్తే. దాని చైతన్యాంశ పదార్థంలో గుప్తంగా నిబిడీకృతమై క్రమంగా ప్రాణరూపంగా బయల్పడి, తర్వాత ఇంకా ఎక్కువగా మనస్సు రూపంగా, ఆ తర్వాత తన అసలు రూపంతో ఆధ్యాత్మిక చైతన్యంగా నిర్గమించి తుట్టతుదకు అతిమానస చైతన్యంగా ఆవిర్భవించినప్పుడు మనకు ఆ వాస్తవ సత్యం ఎరుక కలిగి దానిలో ప్రవేశించి ఐక్యం పొందగలము.

దీనినే పరిణామక్రమంగా చెప్పుకుంటున్నాము. అది బయటకు జీవపరిణామక్రమంగా కనబడినప్పటికీ నిజానికి చైతన్యము యొక్క పరమాత్మ యొక్క వస్తుగత పరిణామము. ఈ విధంగానే జీవితానందం మూలంలోని జడత్వం నుండి మొదట పరస్పర విరుద్ధాలైన బాధ, సుఖములుగా వెలువడి ఆ తర్వాత ఆత్మానందంగానూ లేక ఉపనిషత్తులలో చెప్పబడే బ్రహ్మానందంగానూ వికసిస్తుంది. 'దివ్యజీవనం' లోని జగత్తును గురించిన వివరణలో ప్రధాన భావంఇదే.

CWSA 35:91

యోగసమన్వయం

మన ఏకాగ్రత ఒక భావాన్ననుసరించి ప్రారంభమవుతుంది. భావం వల్లనే మనోమయ పురుషుడు వ్యక్తీకరణకు అతీతంగా తానే ఆ వ్యక్తపరచిన విషయంగా అయిపోతాడు. అంటే దేనికైతే భావం ఒక ఉపకరణంగా ఉన్నదో అదేగా అయిపోతాడు. ఒక భావంపై ఏకాగ్రత నిలిపినప్పుడు మానసిక అస్తిత్వంగా ఉన్న మనం మన మనస్తత్వానికున్న అడ్డంకులను తెంచుకుని చైతన్యస్థితిలోకి వెడతాము. ఆ చైతన్యస్థితే చైత్యపురుషుని శక్తి, చిదానందము. ఇటువంటి స్థితికి అనుగుణ్యమైన మన భావం దానికి ప్రతీక, దాని చలనం, దాని లయ.

ఆ అధ్యాయము ప్రతి ప్రస్తుతము నా దగ్గర లేదు కానీ ఇక్కడ ఉటంకించిన మాటలను బట్టి అదే ముఖ్యమైన మానసిక భావంగా కనిపిస్తోంది. ఉదాహరణకు, ఉపనిషత్తులలో చెప్పినట్లుగా భగవంతుడు సర్వవ్యాపి అనే భావనపై ఏకాగ్రత నిలిపినప్పుడు ఒక చెట్టును గానీ లేక చుట్టుపట్లనున్న మరి ఏ వస్తువును గానీ చూసినప్పుడు అది పరబ్రహ్మమేననే భావన ఉంటుంది. ఆ చెట్టు గానీ వస్తువు గానీ కేవలం ఆకృతి విశేషమే. ఆ ఏకాగ్రత సరిగా ఉంటే కొంత సమయం గడిచే సరికి ఎవరో ప్రత్యక్షమై ఉన్న భావన, ఒక ఉనికి ఉన్నదనే భావన కలుగుతుంది. అక్కడున్న చెట్టు గానీ, ఇంకో వస్తువు ఆకృతి గానీ ఏదో డొల్లలుగా మిగిలిపోతాయి; ఆ ప్రత్యక్షత మాత్రమే వాస్తవమైనట్లు తోస్తుంది; భావన నశిస్తుంది; దాని స్థానంలో ప్రత్యక్ష దర్శనం ఉండిపోతుంది. ఇక భావనపై ఏకాగ్రత నిలపవలసిన అవసరం లేదు. ప్రగాఢ చైతన్యంతో చూడగలుగుతాడు. ఇక్కడ గమనించవలసిందేమిటంటే

భావనపై దృష్టి కేంద్రీకరించటం అంటే అది కేవలం ఆలోచించటం కాదు, భావనలోని సారాంశముపై అంతర్గతంగా స్థిరపడటం.

CWSA 35:95

ప్రశ్న: 'యోగసమన్వయం' లో నిర్దేశించిన సాధన ఇప్పుడు మన అభ్యాసంలో అనుసరించ వచ్చునా? 'యోగసమన్వయం' చదువుతుంటే 'ది మదర్' పుస్తకంలో చెప్పినదాని కంటే చాలా భిన్నంగా తోస్తుంది.

'యోగసమన్వయం' లో చెప్పిన విధానం అందరి అనుసరణ కోసం చెప్పినది కాదు. అందులో యోగమార్గాన్ని ఏ అంశానికా అంశం వాటి సాధ్యతాసాధ్యలతో వివరించడం జరిగింది. అంతే కాక అవన్నీ ఎక్కడ కలుస్తాయో కూడా వివరంగా ఉంది. దాని వల్ల జ్ఞానమార్గంతో ప్రారంభించినవారు కర్మయోగం, భక్తియోగం కూడా సాధించవచ్చు. అలాగే ఏ మార్గం అవలంభించినప్పటికీ మిగిలినవి సాధించ గలరు. స్వయం పరిపూర్ణత సాధించిన తర్వాత మిగిలినవాటిని ఎలా సమన్వయం చేసుకోవాలో సూచించారు. అయితే ఇది వ్రాయబడలేదు. ఇంక 'ది మదర్', 'లైట్స్ ఆఫ్ యోగ' విషయానికి వస్తే మొత్తం యోగ సాధనను క్రమపద్ధతిగా అను సరించాల్సిన విధానం వివరించాలని వ్రాసినవి కాదు. దానిలో యోగంలోని అనేక విషయాలను స్పృశించి చూపించారు, అంతే.

గీతా వ్యాసములు

ప్రశ్న: ఇక్కడకు వచ్చే ముందర మీ గీతా వ్యాసములు చదివి నా కోపాన్ని నేను సమర్థించుకున్నాను — నాలో ఉగ్ర ప్రవృత్తి వైఖరి అప్పటికే వెలకొని ఉన్నదని చెప్పాలి — నూతన సృష్టిలో అట్టి తీవ్ర వైఖరికి స్థానముంటుందా?

భగవద్గీతలో విస్తృతి పొందిన సాధారణ కర్మయోగాన్ని 'గీతా వ్యాసము' లలో విపులీకరించారు. అందులో అంతర్గతమైన మార్పుతో సాధారణ జీవితంలో పని చేయటం జరుగుతుంది. అక్కడ కూడా ఉగ్రప్రవృత్తి చోటు చేసుకున్నట్లయితే అది వ్యక్తిగతంగా స్వార్థప్రయోజనాల కోసం అహంకారంతో చేసినట్లు కాదు, అది సాంఘిక జీవనంలోని ఒకానొక వ్యవస్థీకృత క్రమశిక్షణలో భాగంగా మాత్రమే

క్రోధావేశంతోనూ, ఉద్రేకంతోనూ లేదా మరి ఏ వ్యక్తిగత కారణంగానూ చేసిన హింసను ఆధ్యాత్మికంగా సమర్థించలేము. మన యోగమార్గంలో మన లక్ష్యం

సాధారణ మానవ జీవితానికి మించి ఉన్నతంగా ఎదగాలనేది కాబట్టి అందులో ఉగ్ర ప్రవృత్తిని పూర్తిగా తోసివేయాలి.

ప్రశ్న: గతంలో మీరు వ్రాసిన గీతావ్యాసములను రెండు మూడుసార్లు చదివాను. కానీ మరోసారి చదువుతున్నప్పుడు అదివరలో చదవని కొత్త విషయాలు చాలా కనిపించాయి. మళ్ళీ మళ్ళీ చదివితే ఇంకా కొత్త విషయాలు తెలుస్తా యనుకుంటాను.

అది సాధారణంగా అందరికీ కలిగే అనుభవమే. పెద్ద విజ్ఞాన గ్రంథాలు చదువుతుంటే కలిగే ప్రభావమే అది. ఇంచుమించు అన్ని ఆధ్యాత్మికమైన సమస్యలనూ చాలా లోతుగా, క్లుప్తంగా అందులో వివరించి విశదీకరించే ప్రయత్నం ఈ గీతావ్యాసములలో చేశాను.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వేంకటరామ శాస్త్రి

టావో సిద్ధాంతం

(1915 సం. జూన్ 15 'ఆర్య' లో ముద్రితము)

పురాతన కాలానికి చెందిన నిత్యసత్యమైన 'ఏకత' గురించిన ప్రబోధం భారతదేశంలో అతి పూర్వకాలం నుండి విశిష్టమైన ఆదరణ పొంది వున్నది. అజ్ఞానజనిత, అర్థరహిత అస్పష్టతలు, చిన్నచూపులు, వక్రీకరణలు, పరీక్షలు, సవాళ్ళు వలన, ఇతర దేశ దాడులతో కలిగిన పరిణామాల వలన ప్రభావితమైనప్పటికీ, మనుగడ కోసం పడే ప్రయాసలో భాగంగా ఇతర దేశాలన్నీ దానిని విస్మరించినప్పటికీ, లేక కేవలం అధ్యయనార్థం గ్రంథాలయాలకు పరిమితం చేసినప్పటికీ, మన దేశంలో నేటి వరకు అది అనుసరణీయమై వున్నది. అందువలన అది మన దేశ విలక్షణతగా పరిగణిస్తాము. ఇక ఇతరులు కూడా దానిని పాటించినట్లయితే, అది మననుండి నేర్చుకోబడినట్లుగా భావించడం పరిపాటి. అయితే, అన్ని దేశాలు సర్వకాల సర్వావస్థల యందు ఆ పరమ సత్యం యొక్క ప్రామాణ్యతకు సాక్షులు. అలా కాకపోతే అది నిత్యసత్యమైన దిగా నిలువ గలిగేది కాదు. ఒక తాత్కాలిక విశ్వాసంగానో లేక వ్యక్తిగతమైనదిగానో

లేక దేశకాల పరిస్థితుల కనుగుణంగా ఉత్పన్నమైన విలక్షణ ప్రవృత్తిగానో పరిగణింపబడేది. ఏకతా సిద్ధాంతం పై పూర్వకాలం నుండి నేటివరకు సాంప్రదాయ సంస్థలు, బోధకులు ప్రబోధించినవాటి గురించి క్రీస్తు శకానికి ఆరు శతాబ్దాల పూర్వం జీవించిన లావోసే బోధించిన సిద్ధాంతం గురించి, ఒక ఫ్రెంచి రచయిత వ్రాసిన పుస్తకం నుండి, సంక్షిప్తమైనదైనా ఆసక్తిదాయకమైన అంశాలను, అనువదించి ప్రచురిస్తున్నాము. టావో సిద్ధాంతంపై ప్రతిపాదనలు, మరో ఫ్రెంచి రచయిత ప్రచురించిన 'వూవే' అనే పుస్తకంలోనివి. ఒక చైనా తత్వవేత్తకు, ఒక సత్యాన్వేషకుడైన విదేశీయుడికి మధ్య జరిగిన ఊహాజనిత సంభాషణల రూపంలో నున్నవి ఆ పుస్తకం నుండి సంగ్రహించబడినవి.

టావో

టావో అనగా, నిజానికి మీ విదేశీయులు 'దైవం' అని దేనిని పిలుస్తారో అదే కాని వేరొకటి కాదు. టావో అనగా ఏకము. అదే ఆది, అంతము కూడా. అతనిలోనే సమస్తము నిక్షిప్తము, సమస్తము తిరిగి ఆతనినే చేరుకుంటుంది.

టావో నామరహితము. ఎందుకనగా నికరంగా అది ఒకటే. 'వు' అనగా శూన్యం. టావోను క్షుణ్ణంగా గమనించు. నీకు అర్థం కాలేదా? అయితే విను. ఆద్యంతాలు లేని పరమోత్కర్షమైన వాస్తవిక అస్తిత్వం ఒకటి వుంది. అది మన గ్రహణశక్తికి అందదు. అందువలన అది మనకు శూన్యంగా కనిపిస్తుంది. ఏది మనకు అర్థం కాగలదో, ఏది తులనాత్మక వాస్తవికతగా కనిపిస్తుందో, అది నిజానికి ఒక సాదృశ్యమైనది మాత్రమే. నిజానికి అది పరమోత్కర్షమైన వాస్తవిక అస్తిత్వం యొక్క ఫలితమే. ఎందుకనగా సమస్తము వాస్తవిక అస్తిత్వము నుండి ఆవిర్భవించి తిరిగి దానినే చేరుతుంది గనుక. అయితే, మన కనులకు యదార్థమైనవిగా కనిపించే వస్తువులు అసలు యదార్థమయినవి కానే కావు. దేనినైతే మనము అస్తిత్వము అని అంటున్నామో వాస్తవానికి అది అస్తిత్వరహితము. దేనినైతే మనము అస్తిత్వరహితమైనది అంటున్నామో, వాస్తవానికి అది అస్తిత్వం కలిగి వుంటుంది. ఆ విధంగా మన మొక దట్టమైన అంధకారంలో జీవిస్తున్నాము. ఏది మనము వాస్తవమని ఊహిస్తామో అది వాస్తవం కాదు. అయినా కూడా అది వాస్తవికత నుండే ఉత్పన్నమౌతుంది. కారణం, సమస్తమూ వాస్తవమే. అందు మూలంగా అస్తిత్వము, అస్తిత్వరహితము రెండున్నూ

టావోలే. కాని ఈ పదము ఒక మానవ జీవిచే స్పష్టంగా ఉచ్ఛరించబడిన శబ్దం మాత్రమే. అయితే దాని భావం మాటల్లో చెప్ప వీలు కానిది. జ్ఞానేంద్రియాలు పసి గట్టగలిగేవన్నీ, నీ హృదయంలోని కోరికలన్నీ అవాస్తవాలే. టావో స్వర్గానికి, భూతలానికి మూలం. ఒకటి రెండుకు కారకమౌతుంది. రెండు మూడుకు కారకమౌతుంది. మూడు వేల సంఖ్యలకు కారకమౌతుంది. ఆ వేనవేల సంఖ్యలన్నీ తిరిగి ఒకటిలోకి తిరోగమిస్తాయి....

వృక్షాలకు, పుష్పాలకు, పక్షులకు, సముద్రానికి, ఎడారులకు, పర్వతాలకు, వెలుతురు చీకటికి, వేడి చలికి, పగలు రాత్రికి, వేసవి వర్షాకాలానికి, అన్నింటికీ చివరికి నీ ప్రాణానికి కూడా, టావోయే మూలమని నీకు తెలుసు. ఈ భూతలము, సముద్రాలు అనంతకాలంలో కనుమరుగైపోతాయి. మనిషి అజ్ఞానాంధకారం నుండి బయటపడి, చూడటానికి అనువైన వెలుగులో, క్షణమాత్రం ఆనందాన్ననుభవించి కనుమరుగైపోతాడు. కానీ, ఈ పరిణామాలన్నింటిలోనూ స్వయం వ్యక్తమయ్యేది ఆ ఒక్కటే. టావో సర్వాంతర్యామి. అంతరాత్మల లోతుల్లోని అధి ఆత్మ టావో.

పొరపాటు చేయకు. నీవు ఏది చూస్తున్నావో దానిలో టావో వున్నాడు. కాని నీకు ఆ కనిపించే వస్తువులో మాత్రం కాదు. టావో నీ కనులకు కనిపిస్తాడనుకోవద్దు. టావో నీ హృదయంలో సంతోషాన్ని మేల్కొలుపడు. నీవు ఏ విషయం గురించి బాధపడుతున్నావో దానిని గురించి నీ కన్నుల నుండి కన్నీరుని కారనిచ్చేవాడు టావో కాదు. ఎందుకనగా మానసికావేశాలన్నీ మనిషి దృక్పథంపై ఆధారపడి వుంటాయి, అవాస్తవమైనవి.

వూవే

నేను మీతో వూవే గురించి, అక్రమ అధికారాన్ని అడ్డుకోకుండా వుండటాన్ని గురించి, టావో నుండి ప్రభవించినట్లుగా నీలోని మానసిక ప్రేరణచే ప్రచోదితమైన సహజ స్పందనను గురించి ప్రస్తావిస్తాను. టావో సహజ సౌందర్యం లాగా, సముద్రం ఎంత ఉత్సాహంతో పొంగుతుందో, పుష్పం ఎంత ఉల్లాసంగా వికసిస్తుందో, అదే విధంగా మనుషులు కూడా తమ జీవితాన్ని దానంతట దానిని సాగిపోనిచ్చినట్లయితే, మనుషులు నిజమైన మనుషులుగా నిలుస్తారు. ప్రతి మనిషిలోను టావో నుండి ఉత్పన్నమై తిరిగి టావో వద్దకు కొనిపోయే కదలిక పట్ల సుముఖత కనబరచే

లక్షణం వుంటుంది. కాని మనుషులు వారి ఇంద్రియ సంవేదనలతో, ప్రబల మనోవాంఛలతో గ్రుడ్డివారై పోతున్నారు. ఏకైకమైన దానిని కోరుటలో వారు అనేకాన్ని కోరుతున్నారు. కొన్ని సార్లు వారు వివేకవంతులుగా నుండాలని, మంచివారుగా నుండాలని వాంఛిస్తారు. అయితే అదే అన్నింటిలోకి అతిచెడ్డ లక్షణం.

ఒకే ఒక పరిష్కారమేమిటంటే, ఉత్పన్నమయ్యే మూలానికి తిరిగి చేరటం. టావో మనలోనే వున్నది. టావో విశ్రాంతికి ఆటపట్టు. కేవలం కోరికను పరిత్యజించుట వల్లనే — మంచిగా వుండాలి, జ్ఞానులం కావాలి అనే కోరికతో సహా — మనం దైవికమైన విశ్రాంతిని పొందవచ్చు. ఎవరికైతే టావో అనగా ఏమిటోనన్న అవగాహన కలిగి వుంటారో, వారు చెప్పరు, ఎవరైతే చెప్తారో వారికి టావో గురించి తెలియదు. నేను మీకు టావో ఏమిటో చెప్పను. దానిని తెలుసుకొనడానికి నిన్ను నీవు తీవ్రోద్వేగాల నుండి, ఆపేక్షల నుండి ముక్తం చేసుకొని, ఎలాంటి బాహ్యప్రేరణలకు ప్రభావితుడవు కాకుండా, జీవితం గడపాలి. అసహజమైన ప్రయత్నాలను విసర్జించాలి. అప్పుడే అది సాధ్యపడుతుంది. ఆకస్మిక భయాందోళనలకు గురి కాకుండా, తీవ్రమైన ప్రయాసలకు లోను కాకుండా, నిండు నడి సముద్రమంత నిశ్చలత గలిగి, టావో దరి చేరడానికి ఉపక్రమించాలి. టావోను తిరిగి చేరాలంటే ఆ విధంగా నుండటం అవసరం. దానిని నీవు తిరిగి చేరుకున్నప్పుడు, అది నీవు తెలుసుకోలేవు. ఎందుకనగా, నీవు స్వయంగా టావో అయిపోతావు గనుక.

*

ఏ మనిషీ టావోను నిర్మూలించలేడు. ఆ అవినాశమైన అంతరాత్మ వెలుగు మన ప్రతి ఒక్కరిలో ప్రకాశిస్తుంటుంది. మనిషిది వక్రబుద్ధి. అది ఎంతో ఘనమైనది, శక్తివంతమైనదని అనుకోకు. శాశ్వతుడగు టావో మనందరిలోను వసిస్తున్నాడు. ఒక జ్ఞానిలోను, ఒక కవిలోను ఎంత మేరకు వుంటాడో ఒక హంతకునిలోను, ఒక వేశ్యలోను కూడా అంతకు ఏ మాత్రం మినహాయించి వుండడు. ఈ రాతి పైనున్న రెండు ఇసుక రేణువులు ఎలా ఏక రీతిగా వుంటాయో, వారంతా వారి అంతస్తత్వంలో అలా ఏకరీతిగా నుంటారు. ఎవరూ టావో నుండి శాశ్వతంగా బహిష్కరింపబడరు. కారణం, అందరూ స్వయంగా టావోను తమలో నిలుపుకొని వుంటారు గనుక.

వారందరి పాపాలు భ్రమజనితాలు, పొగమంచులా అవాస్తవమైనవి. చెడుగా నుండలేరు. అంతకు మించి మంచిగా కూడా నుండలేరు. ఈ నీటి బిందువు

సముద్రజలాల్లో లీనమవాలని ఎలా ఆరాటపడుతుందో, వారంతా టావో వైపుకి అంత ప్రబలంగా ఆకర్షితులవుతారు. అందుకు కొందరికి మిగతావారికన్నా ఎక్కువ సమయం పట్టవచ్చు. అంతే... టావో మంచి కాదు, చెడు కాదు. టావో పరమ సత్యం.

ఉన్నది టావో ఒక్కటే. అవాస్తవ విషయాల జీవితకాలం కృత్రిమమైన విభిన్న తత్వాలతోను, కృత్రిమమైన సంబంధాలతోను కూడి వుంటుంది. పైగా దానికి స్వతంత్రమైన ఉనికి వుండదు, సరికదా తీవ్ర తప్పిద స్థితికి దారితీస్తుంది. అందువలన, అన్నింటిని మించి మంచిగా నుండాలని కోరకు. అదే విధంగా నిన్ను నీవు దుష్టుడవని కూడా అనుకోకు. పూవే – ప్రయత్నంతో పనిలేనిది. నీలో అంతర్గతమై వున్న దివ్యశక్తితో కొనసాగుతుంది. నీవు ఆ విధంగానే వుండాలి. మంచిగా కాదు చెడ్డగా కాదు, అల్పంగా కాదు అధికంగా కాదు, హీనంగా కాదు గొప్పగా కాదు. అలా వుండగలిగినప్పుడే – సాధారణ భావనలో నీవు నీవుగా నుండే స్థితి ముగిసిపోయినప్ప టికీ, నీకు నిజమైన ఉనికి లభిస్తుంది. పైకి కనిపించే బూటకపు వేషాల నుండి, తీవ్రమైన కామనల నుండి, అన్ని కోరికల నుండి విముక్తి పొందినప్పుడు నీకు తెలియకుండానే నీ స్వయం ప్రేరణలతో కొనసాగుతావు. ఈ స్థితి, నీ అంతట నీవు స్వేచ్ఛగా, ఎట్టి ఆటంకం లేకుండా, టావో దిశగా కదలడమనేదే నిజమైన ఏకైక జీవన సూత్రం. మన మీద నున్న చిన్న మబ్బుతెర ఏ మాదిరిగా మాయమౌతుందో, ఈ చలనం కూడా అంత సులువుగా, అంత ఎరుక లేకుండా సంభవిస్తుంది.

*

ఈ జ్ఞాన పిపాసను గురించి మాట్లాడకు. ఎక్కువగా తెలుసుకోవాలని కోరకు. ఎందుకనగా, అలాంటప్పుడు మాత్రమే నీకు అంతర్ దృష్టితో అవగాహన చేసుకోవటం కొద్ది కొద్దిగా సాధ్యపడుతుంది. అసహజమైన ప్రయాసతో చేసే జ్ఞానసముపార్జన నిన్ను టావో నుండి దూరం చేస్తుంది.... ముఖ్యంగా ఆనందం పొందాలనే అత్యాతు రత కూడదు. ఏదో దురదృష్టం దాపురించబోతుందని భయపడకు. కారణం, ఈ రెండున్నూ వాస్తవం కావు. టావోను అదృష్టంగానో లేక దురదృష్టంగానో, సంతోషంగానో లేక బాధగానో వర్ణించినట్లయితే, టావో టావో కాదు, ఎందుకనగా టావో ఒక సంపూర్ణత, దానిలో వైరుధ్యాలకు తావుండదు.

ఆ విధంగా మొదటిసారి పూవేగా తయారైనప్పుడు – కటువుగా చెప్పాలంటే ఉనికిని కోల్పోయినప్పుడు – నీ విషయంలో సర్వం సక్రమంగా జరుగుతుంది.

మన ముందర వున్న విశాల సముద్ర మధ్యమంత ప్రశాంతమైన, సహజమైన కదలికలా సునాయసంగా నీ జీవితాన్ని దాట గలుగుతావు. నీ ప్రశాంతతను ఏదీ భంగపరచలేదు. కలలు నీ నిద్రను భంగపరచవు. మేల్కొన్నప్పుడు ఎలాంటి వ్యాకుల తలు తలెత్తవు. నీవు టావోను అన్నింటిలోను చూడగలుగుతావు. ఉనికి వున్న సమ స్తముతో నీవు ఒకటిగా నుండ గలుగుతావు. నీతో నీవు స్వయంగా ఎంత సన్నిహితంగా నుంటావో సమస్త ప్రకృతితో అంత సన్నిహితంగా మెలగ గలుగుతావు. ఒకటి తరువాత ఒకటి చోటు చేసుకునే పగలు రాత్రి, వేసవికాలం వర్షాకాలం, పుట్టుక మరణాలను ప్రశాంతమైన సమర్పణ భావంతో దాటుతూ, ఏదో ఒకనాడు అట్టి పర్యాయా లుండని టావో లోకి ప్రవేశిస్తావు. దేని నుండైతే ఒకప్పుడు పవిత్రుడిగా ప్రభవించావో దానినే — టావోను — అంత పవిత్రంగా తిరిగి చేరుకుంటావు.

ప్రేమ

ప్రేమ అంటే ఏమిటో నీకు తెలియదు. ప్రేమించటమంటే ఏమిటో కూడ నీకు తెలియదు. నేను నీకు చెప్తాను. ప్రేమ టావో యొక్క లయబద్ధమైన హృదయ స్పందన తప్ప వేరొకటి కాదు.

నేను నీకు ఇదివరలో చెప్పాను. నీవు ఉత్పన్నమయింది టావో నుండి అని, నీవు తిరిగి చేరవలసింది టావోనేనని... స్త్రీ తనకై తాను నీ కళ్ళ యెదుట ప్రదర్శించు కుంటుంది.. నీ వనుకుంటావు ఆమెయే లక్ష్యంగా నిన్ను నీ హృదయస్పందన కొనిపోతుందని. కాని ఆమె నీది అయినప్పటికీ, నీవు ఆమె స్పర్శచే పులకరింతలకు లోనైనప్పటికీ, నీలోని హృదయస్పందన శమించలేదనే అనుభూతి కలుగుతుంది. దానిని శమింపచేయాడానికి నీవు ఆ స్పర్శానుభూతిని మించిన స్థితికి చేరాలని తెలుసుకోగలుగుతావు. కావాలంటే దానిని ప్రేమ అని పిలువు. పేరులో ఏముందిలే? నేను దానిని టావో అంటాను.

స్త్రీ సౌందర్యం కేవలం నిరాకార టావో సౌందర్యం యొక్క అస్పష్ట ప్రతిబింబం. నీలో ఆమె రేకెత్తించే భావోద్రేకం, ఆమె అందచందాల సొబగుల్లో నీకై నీవు పూర్తిగా హత్తుకుపోవాలనే కోరిక.... నన్ను నమ్ము, అది టావో హృదయస్పందన తప్ప వేరొకటి కాదు, అయితే అది నీకు తెలియదు. నీ ఆనందాన్ని ఆడదానిలో ఆశించకు. టావో తనను తాను స్వయంగా నీకు నివేదించుకొనుటయే ఆమెగా ప్రత్యక్షమగుట.

టావో ప్రకటితమయ్యేది ప్రకృతిలోని అతి పవిత్రమైన ఆమె దర్శనీయ రూపంతోనే. ఆమె నీలో రేకెత్తించే శక్తియే టావో యొక్క హృదయస్పందన. అయితే ఆమె తనకు తానుగా నీలాగా ఒక అత్యల్ప జీవి. ఇక ఆమె నీకు ఏ విధంగా ప్రకటితమౌతుందో నీవు కూడా ఆమెకు అలాగే ప్రకటితమవుతావు. ఆ ప్రకటన టావో యొక్క అపరిమితమైన నిరాకార రూప ప్రకటన. ఆ ప్రకటన నీలో కలిగించే ఆనంద పారవశ్యతలో నీ అంతరాత్మ కాంక్షించే విచిత్రమైన, అనిర్వచనీయమైన అనురాగపూర్వక భావన. కేవలం ఆ దివ్య సౌందర్యం తోటి, ఆ దివ్య సౌందర్య మూలం తోటి సంయోగం తప్ప వేరొకటి కాదు. — అనగా టావోతో సంయోగం.

అంతరాత్మ తన ప్రియతముడిని కోల్పోయింది — టావోను. పూర్వం ఆ రెండూ ఏకమై వుండేవి. అంతరాత్మ టావోతో పునస్సంయోగాన్ని కోరుతుంది. టావోతే ఒక సంపూర్ణమైన పునస్సంయోగం — అది ఒక అపరిమితమైన దివ్యప్రేమ కాదా! నీవు పూర్తిగా, నిశ్శేషంగా నీ ప్రియతమునికి, ఆతను నీకు స్వంతమైనట్టి సంపూర్ణ సంయోగం — అంతటి సంపూర్ణ శాశ్వత సంయోగం, పుట్టుకగాని మరణం గాని విడదీయలేనంతటి సంయోగం, ఎంతటి ప్రశాంతమైనది స్వచ్ఛమైనదంటే అది నీలో కామన అనేదానిని అసలు రేకెత్తించనంతటిది. ఎందుకనగా దివ్యమైన ఆనందం సమకూరినందువలన అక్కడ ప్రశాంతత, ఒక పవిత్ర, నిశ్చల, కాంతిమంతమైన ప్రశాంతత, మాత్రమే నెలకొని వున్నది. టావో అంతరాత్మ యొక్క ఏకైకమైన, శాశ్వతమైన, అతి పవిత్రమైన అనంతత్వం, అపారత.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

టావో సిద్ధాంతంపై శ్రీమాత ప్రసంగాలు

(శ్రీమాత ఆశ్రమవాసుల నుద్దేశించి చేసిన రెండు ప్రసంగాలలో 'వూవే' అనే పుస్తకాన్ని (టావో తత్వంపై లావోసే రచించిన నవల) సూచనప్రాయంగా పేర్కొన్నారు. వాటి నుండి సంగ్రహించబడిన అంశాలను క్రింద ప్రచురిస్తున్నాము.)

15 ఆగష్టు, 1956

విశ్వంయొక్క ఉనికికి సంబంధించిన సమస్యకు పరిష్కారం కనుగొనాలనే కోరిక కలిగినప్పుడల్లా మానవునికి అవలంభించ వీలైన వైఖరులు రెండు ఎదురయ్యేవి. క్రియాశీల దృక్పథంతో పరిశీలిస్తే విశ్వం ఉనికిని కలిగి యున్నందున, ఆ ఉనికి యథాతథంగానే వున్నందున, దానిని యథాతథంగానే స్వీకరించుట ఉత్తమమైన పద్ధతి. ఆ పద్ధతి సంతృప్తికరంగా లేనట్లయితే, సరే, దానిని మెరుగుపరచే ప్రయత్నం చేయాలి. అయితే, ఇట్టి క్రియాశీల పద్దతి నవలంభించినప్పటికీ, సమస్య పరిష్కారం కాదు, అలాగే వుంటుంది. ఏ విధంగా దానిని మెరుగుపరచాలి? అప్పుడు, పరిష్కరించ వీలుగానిదిగా అనిపించే అదే సమస్యను మరోమారు ఎదుర్కోవాలి. అందుకు పరిష్కారం ఇది:

దైవేచ్ఛ — దానికి సాక్షీభూతమైన దైవానుగ్రహం — అది సర్వశక్తి సమన్వితము. ఈ దైవేచ్ఛ, దానిని వ్యక్తపరచే దైవానుగ్రహం అభివ్యక్తం చేసేవి తప్ప వేరొకదాని ఉనికికి వీలులేదు. హేతుబద్ధమైన వైఖరి — ఇది నేను మీకు శుక్రవారాలలో చదివి వినిపించే వూవే అనే చిన్ని పుస్తకంలో ఏది ఉటంకించబడినదో కచ్చితంగా అదే — ఒక పరిపూర్ణ ప్రశాంతత, ఒక సంపూర్ణ సమర్పణ. అన్ని ప్రయత్నాలను, అన్ని వ్యక్తిగత సంకల్పాలను, విసర్జించి తనను తాను దైవసంకల్పానికి అర్పించుకొని, స్వయంగా తన ద్వారా దానిని నిర్వహించ నిచ్చుట.

గుర్తుంచుకో, ఇది అంత సులభసాధ్యం కాదు, కనిపించినంతటి సామాన్యమయింది కాదు. అయినప్పటికీ, ఎవరైనా దీనిని చిత్తశుద్ధితో అవలంభిస్తే, ఒక అంతరంగ ప్రశాంతత, ఒక స్వచ్ఛమైన దివ్యానందం. వెంటనే సిద్ధిస్తుందనుట తథ్యం. నీ జీవితంలో సంభవించే సంఘటనలు ఎంత క్లిష్టమైనప్పటికీ, వాటిపట్ల నీకు సంపూర్ణ ఉదాసీనతను కలుగజేస్తాయి. వ్యక్తిగత ముక్తిని పొందటానికి ఎల్లప్పుడూ

ఈ వైఖరినే సిఫార్సు చేస్తారు. ఈ సందర్భంగా నేను చెప్పే మరో విషయ మేమిటంటే, ఈ చిన్ని పుస్తకంలో ఆ జ్ఞాని తాను పేర్కొన్న సమర్పణా స్థితిని తీవ్రమైన పీడన ప్రభావంతో కల్లోలితమైనప్పటికీ, సరైన క్షణంలో ఉప్పొంగి, సరైన క్షణంలో అణిగిపోయే, నిశ్చల, ప్రశాంత, విస్తారమైన నీలి సముద్రంతో పోల్చాడు — నిజంగా ఇది ఆదర్శప్రాయమైన వర్ణన. అయితే, ఒక క్రియాశీలమైన వాస్తవ దృక్పథంగల మనస్సు వెంటనే అంటుంది, “సరే, మంచిదే, కాని సముద్రంలో గాలివానలు, తీవ్రమైన తుఫానులు, అలల ఆటపోట్లు, తటాల్న ముంపుకు గురి అయ్యే లంకలు కూడా వుంటాయి. బహుశా అది భగవంతుని మరో రకమైన దర్శన విశేషం కావచ్చు, కాని అది శాంతిని సమకూర్చదు. కనీసం అది ఆ జ్ఞాని ప్రతిపాదించిన విధంగా నుండదు. ఆలాంటి పరిస్థితుల్లో వ్యక్తి ప్రశాంతంగా వుండటానికిగాను మరో రకమైన చేతనాస్థితిలో వుండాల్సి వుంటుంది. తనను తాను సముద్రంతో పోల్చుకోకూడదు.” ఆ విధంగా సమస్య పునః ప్రత్యక్షమవుతుంది.

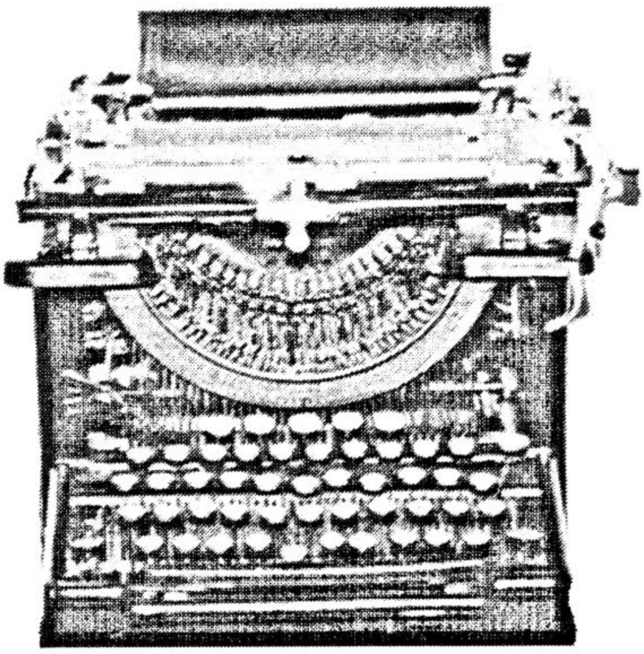
ఈ విషయాన్ని శ్రీఅరవిందులు ‘దివ్యజీవనం’ లో సమూలంగా చర్చించారు. వారంటారు, ప్రగతిశీల పరిణామ సంకేతాలు కచ్చితంగా కనిపిస్తున్నాయని. పరిణామం ఒక లక్ష్యసాధనను ధ్యేయంగా పెట్టుకొని కొనసాగటం సహజం. అది ప్రగతిశీల పరిణామమయినట్లయితే, అదంతా భగవంతుని కృపాకటాక్ష అభివ్యక్తత అనే ఆలోచనను కొనసాగించవచ్చు. అయితే, అదే సమయంలో అంతా ఏ విధంగానైతే వుండాలో ఆ విధంగా నుండదు. ప్రతి విషయం దైవసంకల్పానికి అనుగుణమైనదే కాని ప్రతి విషయం వుండవలసిన విధంగా నుండదు. అలా కాకపోతే, విషయాలకు కదలిక అనేది అసలుండదు.

29 ఆగష్టు, 1956

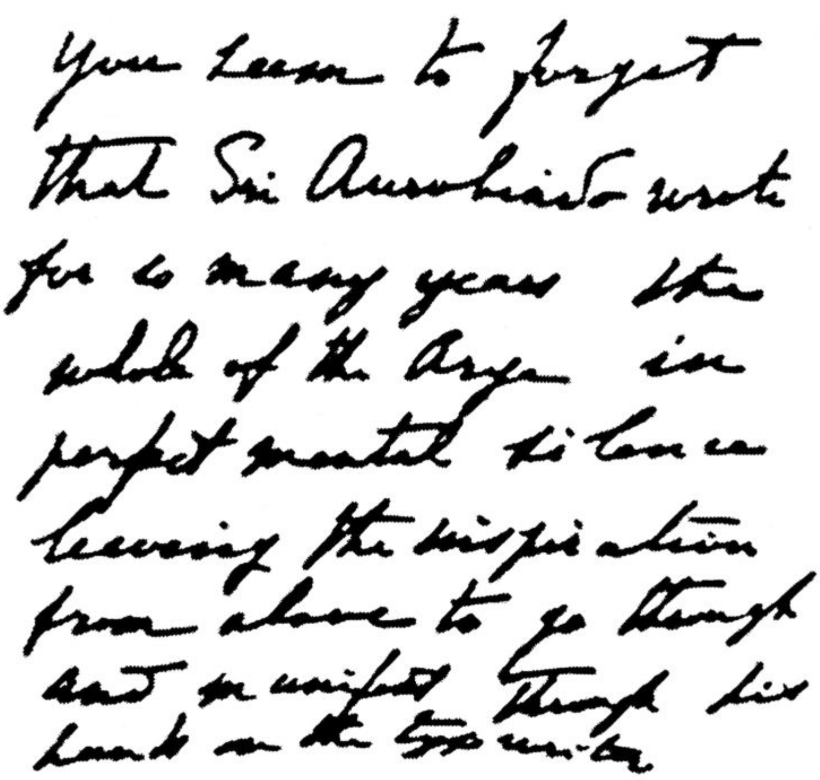
మీలో అధిక శాతం శుక్రవారాలలో వచ్చేది వూవే పఠనం వినడాని కనుకుంటాను. మీరు విని వుంటే, మీకు గుర్తుంటుంది., ‘తనకు తానుగా’ వుండటం గురించి ఏదో చెప్పబడిందని, తనకు తానుగా జీవించటమంటే నిజజీవితాన్ని నిజమైన జీవితమార్గంలో జీవించుట అని.

లావోసే తనకు తాను అని దేనిని అంటాడో, అది ఇది: ఒక వ్యక్తిగత సంకల్పంతో ప్రేరేపించబడుటకు బదులు — మానసిక, ప్రాణిక భౌతిక సంకల్పం — వ్యక్తి

శ్రీఅరవిందుల టైపు మిషను

శ్రీఅరవిందులు 'ఆర్య' పత్రికను వ్రాయటానికి పై టైపు మిషనును ఉపయోగించారు. ఈ టైపు మిషను విషయము శ్రీమాత ఒక సాధకునికి ఈ క్రింది విధముగా వ్రాసారు.

You seem to forget
that Sri Aurobindo wrote
for so many years the
whole of the Arya in
perfect mental silence
leaving the inspiration
from above to go through
and manifest through his
hands on the typewriter

శ్రీఅరవిందులు పరిపూర్ణ మానసిక నిశ్శబ్దస్థితిలో, ఊర్ధ్వలోకాల స్ఫూర్తిని టైపు మిషను మీద ఉంచిన తన చేతులు ద్వారా అవధరింపచేసి, అనేక సంవత్సరాలు మొత్తం 'ఆర్య' పత్రికను వ్రాసారని నువ్వు మరచిపోయినట్లుగా కనిపిస్తున్నది.

బాహ్య ప్రయత్నానంతటిని ఆపివేసి, చైనీయులు దేనిని టావో అని అంటారో, దేనిని దివ్యత్వాన్ని పోలినదానిగా పరిగణిస్తారో — లేక దైవం లేక భగవత్ తత్వం, లేక అన్నింటికి ఆదిమూలం లేక సృజనాత్మక పరమ సత్యం, నిజానికి మానవపరమైన దైవం గురించి వున్న సర్వ సంభావ్యతలు, సాధించవలసిన లక్ష్యంగా పరిగణిస్తారో, దాని మార్గదర్శకంతో ప్రేరణ పొందటం. తనకు తానుగా వుండటమంటే ఆలోచనా ప్రక్రియను, వ్యవస్థీకరించుటను, నిర్ణయించుటను ఆపివేసి వ్యక్తిగత సంకల్పంతో సాధించ ప్రయత్నించటం.

నిజమైన 'తనకు తాను' గా వుండటమంటే ఏమిటో మీకు అర్థమవటానికి నేను రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తాను. ఒకటి — మీ కందరికి అదేమిటో నిస్సందేహంగా తెలుసు — శ్రీఅరవిందులు 1914 లో 'ఆర్య' రచనలు ఆరంభించిన కాలం నాటిది. వారు వ్రాతపూర్వకంగా నమోదు చేసింది ఒక మానసిక జ్ఞానం కాని మానసికంగా సృష్టించిన విషయంగాని కాదు. వారు వారి మనసును మౌనపరచి, టైపి మిషను ముందు కూర్చున్నపుడు, పైనుండి, ఊర్ధ్వస్తరాల నుండి, వ్రాతపూర్వకంగా నమోదు కావలిసనదంతా సర్వసన్నద్ధమై క్రిందికి దిగి వచ్చింది. కేవలం ఆ టైపు మిషనుపై వారు వారి చేతివ్రేళ్ళను ఆడించితే చాలు, ఆ విషయమంతా నమోదు కాబడేది. ఇలాంటి మౌన మానసిక స్థితి ఏదైతే పదబంధంతో సహా పైనుండి అందిన జ్ఞానసంపదను వ్యాప్తి చెందించిందో, దానినంతా వారు 'ఆర్య' లో వ్రాసారు — నెలకు 64 అచ్చు వేసిన పేజీల ద్వారా. అందువల్లనే వారు చేయగలిగారు. అది మానసికమైన వాక్యనిర్మాణమైనట్లయితే అసలు సాధ్యపడేది కాదు.

సహజంగానే, ఇది అంత సులువైనది కాదు. అందుకు సర్వసన్నద్ధత అవసరం.

ఇక వ్యక్తి కార్యాచరణ రంగంలోకి దిగితే, అది మరింత కష్టతరమౌతుంది. ఎందుకనగా సాధారణంగా ఎవరైనా హేతుబద్ధంగా వ్యవహరించాలని అనుకున్నట్లయితే, మామూలుగా ఏమి చేయాలనుకుంటున్నారో దానిని గురించి ముందుగానే ఆలోచించి అందుకు ఉపక్రమిచే ముందు ఒక ప్రణాళికను సిద్ధం చేసుకోవాలి. లేనట్లయితే, వూవేలో ఉటంకించబడిన ప్రేరితాలోచనకు దూరమైన కోరికలు, ప్రవృత్తులతో ఇటు అటు ఊగిసలాడవచ్చు. ఆ కదలికలు కేవలం నిమ్నప్రకృతి ప్రేరితాలతో కార్యాచరణకు పురిగొల్పేవి. అందువలన, ఏ వ్యక్తి అయినా, ఈ కథలో పేర్కొనబడిన చైనా తత్వవేత్త ప్రతిపాదించిన జ్ఞానస్థితిని,

నిస్వార్థ స్థితిని అందుకోగలిగితే తప్ప. దైనందిన కార్యాచరణలో తనకు తానుగా వ్యవహరించుట శ్రేయస్కరం కాదు. కారణం, అస్తవ్యస్తమైన ప్రేరణలకు, ప్రభావాలకు ఆటవస్తువుగా మారే అపాయముంటుంది గనుక.

అటు పిమ్మట పూవేలో పేర్కొనబడినదానితో సామరస్యంగా నుండటానికి, ఏది అవసరమో, ఏది చేయవలసివున్నదో అనే విషయంపై స్పష్టత ఏర్పరుచుకొని, కార్యాచరణలో అతి తీవ్రతనుగాని, అతిశయించిన ఆసక్తినిగాని కనబరచకుండుట ఉత్తమం. ఎందుకనగా అధికాస్తకత చూపటంతో దివ్యచేతన వ్యక్తి ద్వారా స్వయంవ్యక్తమగుటకు అవసరమైన నిశ్చల నీరవత స్థితికి హాని చేకూరుస్తుంది. దీనినంతా ఈ విధంగా సంక్షిప్త పరచవచ్చు:

సమతుల్యత ఆవశ్యకము. తీవ్ర వైరుధ్యాలను జాగ్రత్తగా తప్పించుకొనే మార్గం ఎన్నుకొనుట అనివార్యం. అసహనం నీ పురోభివృద్ధిని ఆపుతుంది, అంతేగాక, నీలోని మాంద్యం నీవు వేసే ప్రతి అడుగుకు అవరోధ మేర్పరుస్తుంది.

CWM 8 265-66, 282-85

అనువాదం అందుగులపాటి కైలాసపతి

'శ్రీఅరబిందో' పేరుపై ఒక వివరణ

'శ్రీఅరబిందో ఘోష్' పేరులో 'శ్రీ' అక్షరం యొక్క విశిష్టతను వివరిస్తూ ప్రప్రథమంగా 'ఆర్య' పత్రికలో , ఒక సందర్భంలో నళినీకాంత గుప్తగారు 30 నవంబరు 1961 లో వ్రాసిన జాబు సారాంశం:

'శ్రీ' అన్న అక్షరం మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతున్న సమస్య గురించి దివ్యమాతకి మీరు వ్రాసిన జాబు ఆమె నాకు చూపించగా అర్థమయింది. ఆ విషయాన్ని గూర్చిన వివరణ ఆమె ఆదేశానుసారం మీకు తెలియజేస్తున్నాను. సరే! సూటిగా స్పష్టంగా తెలియజేస్తాను. 'శ్రీ' అనేది అరబిందో పేరుకి ముందు గౌరవార్థంగా చేర్చినది అని అనుకోవడం పొరపాటు. అది సహజమైన పేరు. మీరనుకున్నది కాదు. 'శ్రీ' అంటే మిస్టర్, ముషియర్ లేక సర్ లాంటిది కాదు. అది పేరులో విడదీయరాని భాగము. 'శ్రీఅరబిందో' అన్నది విభజించలేని పదము. 'శ్రీఅరబిందో'

స్వయంగా తన పేరు కిచ్చిన తుది రూపము. ఆ రూపంలో ఒక మంత్రశక్తి ఇమిడి ఉన్నదని చెప్పగలను.

'శ్రీ' అనేది అనేక భారతీయ, యూరో అమెరికన్ పదాల కంటె కష్టమైన పదం కాదు. నా అభిప్రాయం ప్రకారం సన్నిహిత సూచకంగా గాని లేక మనుషులలో మార్పుకు గాని అట్టి సంబోధన మంచిదనే మిషతో ఓ సగటు యూరోపియన్ లేదా అమెరికన్ స్థాయికి దిగజారటం ఎప్పుడూ ఆరోగ్యవంతం కాదు. అదొక వ్యర్థమైన భ్రమ అని నా అభిప్రాయం. అంతకన్నా సగటు మనిషిని సత్యాన్ని యథాతథంగా ఎదుర్కొనడానికి ఉత్తేజపరిచే ప్రయత్నం చేయడం ఉత్తమం.

నేను మీకు చేసిన హెచ్చరికను దివ్యమాత చూసారు. ఆమె దానికి పూర్తి అంగీకారం తెలియజేసారు.

Reminiscenses, 180-81

నళినీకాంత గుప్త

అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి